

SPECIAL EDITION:

The solemn dedication of the Czech National Chapel in Washington, D. C.

TELEFONY:
749-1891
749-1898

6426 WEST
CERMAK ROAD
BERWYN, IL.
60402

DENNÍ HLASATEL

THE ONLY CZECHOSLOVAK DAILY NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

CZECHOSLOVAK DAILY HERALD

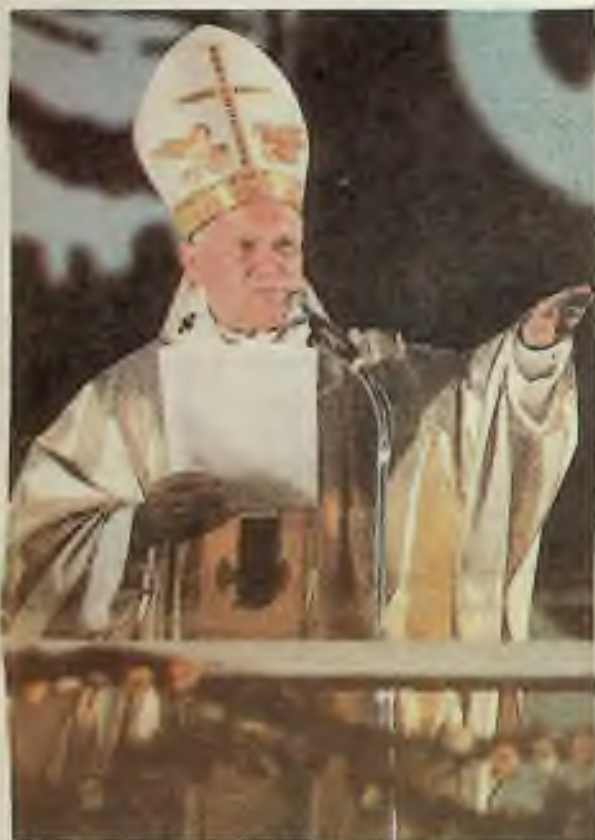
★ ★ ★ ★ ★
\$2.00
special
edition
price
★ ★ ★ ★ ★
Established 1891

ROČNÍK VOL. XCII
USPS 153-720 CÍSLA NO. 27

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT BERWYN, ILLINOIS

WEDNESDAY, JUNE 22
STŘEDA 22. ČERVNA, 1983

Tímto číslem Denní Hlasatel projevuje úctu ku svěcení Mariánské kaple ve Washingtoně

POPE JOHN PAUL II

PRESIDENT RONALD REAGAN

PILLARS OF FREEDOM

Libor Brom

In the present frightening world stricken by revolution, terrorism and communism, the Czechs and Slovaks remain faithful to the cause of freedom.

Our nations are inspired by the two-thousand year culture - Faith, Hope and Charity - a legacy from our Lord and Savior Jesus Christ.

Our nations are blessed with Saints and their spirit - Goodness, Humility and Purity - exemplified by one of our countrymen, St. John Nepomucene Neumann, Bishop of Philadelphia, the first male canonized U. S. Saint, born in Prachatice, Bohemia.

Národní svatyně Neposkvrněného početí Panny Marie ve Washingtoně je největší americký chrám, zasvěcený patronce Ameriky. Byl slavně posvěcen 20. listopadu minulého roku.

Our nations are maintained by an invincible moral spirit - Truth, Wisdom and Courage - represented so magnificently in the words and deeds of our Polish brother, our Holy Father, Pope John Paul II.

Our nations are strengthened by the fighting spirit of the American democracy - unique in the world - the home of all nationalities, races and interests, the bastion of supreme Freedom, Justice and Prosperity - headed by Ronald Reagan, President of the United States.

Under these historical circumstances, in spite of present adversities - when enlightened by the great spirit of the past and fortified by the splendid examples of the present - the pillars of freedom are each and everyone of us.

Brothers and Sisters in Christ, let us keep our heads high!

Milí přátelé!

Posíláme Vám jako malou pozornost za Vaši věrnou spolupráci s Denním Hlasatelem, za Vaši stálou podporu našich snah slavnostní číslo Denního Hlasatele, vydané u příležitosti 92. výročí nepřetržitého vycházení našich novin a zároveň k slavnosti přemístění sochy velkého českého novináře Karla Havlíčka Borovského.

Dostalo se nám v těchto dnech už četných telefonických a písemných uznání, která jednohlasně říkají, že toto číslo svou úpravou a barevným sladěním je jistě nejkrásnější, jaké kdy vyšlo a že ani jiné noviny asi tak skvělé číslo neměly.

Toto uznání nás potěšilo, povzbudilo a zavázalo k dalšímu zlepšování Denního Hlasatele. Myslíme si sami skromně, že se nám tentokrát toto číslo opravdu podařilo a podotýkáme, že nelitujeme, že dny před vydáním tohoto čísla jsme já a můj syn Jozísek pracovali dlouhé hodiny i v noci a poslední den jsme byli v redakci při posledních přípravách téměř celou noc.

Ujišťujeme Vás zároveň, že si vážíme Vaši spolupráce a moudré prozíravosti Vašich úvah i Vašeho talentu a doufáme, že nám zachováte do budoucna své přátelství a své sympatie, abychom dál úspěšně mohli pokračovat s Vaši cennou pomocí na zvyšování úrovně nám všem drahého Hlasatele.

S přátelským stiskem ruky a vřelým pozdravem i upřímným díkem za dosavadní spolupráci

zůstáváme Vaši

za redakci
Josef Kučera starší

Vážení čtenáři a příznivci!

Shora citovaný dopis jsme zaslali všem našim dopisovatelům. Co jsme projevíli našim přátelům, projevujeme i vám.

Ujišťujeme vás, že si vážíme vaši čtenářské přízně, o kterou žádáme i do budoucna, bez níž bychom v naší práci nemohli pokračovat. Doufáme, že naši práci oceníte. Prosíme vás upřímně, neustávejte ve své lásce vůči svému Hlasateli. Zasilejte nám adresy možných nových odběratelů těchto neobyčejných novin a my jim zašleme na ukázkou několik čísel. Potřebujeme více než-li tisíc nových odběratelů, abychom mohli lépe prosperovat a najmout více spolupracovníků a za naši nesnadnou práci pobírat přiměřenou mzdu. V Písmu sv. stojí: Hoden je dělník mzdy své.

Po mé dvouleté práci v Hlasateli, kterou jsem vykonával úplně zdarma, nyní pobírám 100 dolarů týdně, mnohdy přibližně za 80 hodin, strávených pro Hlasatel. Můj syn, architekt Josef Kučera mladší, za stejně obětavou práci dostává 175 dolarů hrubé mzdy za více odpracovaných hodin, než-li já odpracuji. Moje manželka Růžena pracuje na reklamě, za velmi dlouhý týden pobírá 100 dolarů. Nemůžeme tak opomenout naše věrné spolupracovníky a to v prvé řadě pana Františka Hralu, nejoddanějšího spolupracovníka a celým srdcem věrnosti pro Hlasatel. Zdatným pomocníkem zůstává Vladimír Laský a vřelý dík patří naší písarce paní Dagmarě Meixnerové, která byla naší nejzdatnější a nejvěrnější spolupracovnicí v době poslední, když jini nás opouštěli.

Ptáte-li se, proč tak činíme, má odpověď zní: Máme rádi naši vlast, naši řeč a přejeme si z celého srdce svobodu naší domoviny, která bez Hlasatele, jediného svobodného deníku v celém světě by se těžko uskutečnila. Hodláme s vaši pomocí pro svobodu naší vlasti učinit vše, co bude v našich silách. K tomu je nutno udržet náš tisk. S vaši štědrá pomocí jistě zvítězíme.

Program Denního Hlasatele hodláme zlepšit a okrášlit životopisy našich velikánů a chceme začít popisem mládeže našeho prvního prezidenta T. G. Masaryka, Milana R. Štefánika a dalších. Příštím románem bude "Skřivánek" od J. Š. Baara. Chceme uveřejňovat zajímavé fejetony, Kosmovu kroniku, na pokračování výňatky z Kalinovy knihy "Krví a železem", výňatky z Fordovy knihy a výňatky z knihy o významu zednářství, každý den autentické zprávy a nedostupné politické úvahy našich významných dopisovatelů. V budoucnu chceme vydat knihu o historii Hlasatele a jiných neobyčejnostech za pomoci našich nej přednějších spolupracovníků, jako příklad uvádím jméno našeho přítele Karla Hujera, a dalších přátel.

Každý z vás se může stát sponzorem za podmínek, které na požádání vám vysvětlíme.

Denní Hlasatel vydaný u příležitosti svěcení České kaple ve washingtonské Národní svatyni, vám může sloužit jako malá představa o tom, zda-li se můžeme s uspokojením zhostit našeho úkolu při vydání knihy o Hlasateli.

Toto číslo zasíláme vám výjimečně v obálce, aby bylo dodáno neporušené.

V upřímné úctě

Redakce

Vážená redakce Hlasatele!

Dověděli jsme se, že snad z úsporných důvodů, nedostatku finančních prostředků hodláte vydávat místo týdeního Hlasatele pouze jmenovaný časopis nedělní. Domníváme se, že my všichni čtenáři bychom s takovou záměnou rozhodně nesouhlasili! Je potřeba uvážit, že týdení Hlasatel pokládáme za nejlepší noviny, které kdy vycházely zde i v celém světě. Mají svoji historii i popularitu, které svými hodnotnými články a úvahami nikterak nemohou být žádnými jinými nahrazeny.

Je-li vaše finanční situace taková, že vás nutí k takovému nesprávnému rozhodnutí, pak myslíme, že všichni čtenáři onoho týdeníku budou souhlasit s tím, abyste zvýšili jeho roční předplatné alespoň o 10. dolarů, což by znamenalo pouhý 20-centový týdení příspěvek, to znamená, že každé jednotlivé číslo by bylo zdraženo pouze o 20 centů. Prosíme, uvažujte o tomto našem návrhu. V každém však případě zachovejte nám náš týdeník. Možná, že po uvedeném nepatrném zvýšení ročního předplatného bude vám umožněno zvýšit také počet jeho stran, což přijmeme s velkým potěšením.

Děkujeme vám za porozumění a znamenáme se s krajanským pozdravem

Vaši Frank a Oliva
z Oregonu.

Upozornění

Naším milým čtenářům týdeníku oznamujeme,
že tento zvětšený Denní Hlasatel nahrazuje týdeník pro 24. červen a také pro 1. červenec.
Srdečně vás zdravíme a děkujeme za porozumění.

Redakce

Pro šťastný život člověka, který je křehkým stvořením, nestačí jen vítězství hmotné civilizace a pokrok techniky s novými vynálezy. Jsou tu ještě pouta duchovní a sklony k humanitě, přívětivosti, jemnosti a snášenlivosti.

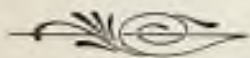
Břetislav Kafka

Nejdp. biskup J. L. Mořkovský

Kongres vzpomene modlitbou zbudování České kaple

V pátek 24. června na pozvání mlučícího Domu zástupců O'Neila zahájí v Kongresu Spojených států o desátá hodině dopoledne houstonský biskup Jan Ludvík Mořkovský zasedání Domu zástupců modlitbou. Biskup hrdě se hlásící k českému rodu, jehož otec byl učitelem češtiny, je předsedou správního sboru pro výstavbu České kaple v bude všem slavnostem předsedat. Této dějinné skutečnosti bude i při zasedání Kongresu vzpomenu, takže se může říci, že slavnost posvěcení České kaple začne biskupovou modlitbou v Kongresu.

DENNÍ HLASATEL

6426 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402
Telefony: 749-1891, 749-1898

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT BERWYN, ILL
Published daily Tuesdays through Fridays, except Sundays
and weeks of Christmas and New Years
Mondays, Saturdays and Holidays by the Denní Hlasatel
printing and Publishing Co.,

6426 West Cermak Road, Berwyn, IL 60402
SUBSCRIPTION PRICES FOR FULL YEAR

BY MAIL:

U. S. A.	(CANADIAN CURR.)
Daily and Sunday \$72	Daily and Sunday \$85
Weekly (Friday) \$35	Weekly (Friday) \$40
Sunday only \$35	Sunday only \$40

JEDNOROČNÍ PŘEDPLATNÉ POŠTOU:

U. S. A.	Kanada (Kanadská měna)
Denní a Nedělní \$72	Denní a Nedělní \$85
Týdenní (pátek) \$35	Týdenní (pátek) \$40
Nedělní \$35	Nedělní \$40

Týdeník do ciziny \$48

Denní Hlasatel vychází denně od úterka do pátku

Nedělní vychází v pátek

Týdeník vychází v pátek

PENÍZE DO PSANÍ NEDÁVEJTE!

Nástěnné kalendáře nebyly tento rok vydány z úsporných důvodů. Za změnu adresy počítáme \$1.00.

Nepodepsané příspěvky neuveřejňujeme, anonymní dopisy házíme do koše. Denní Hlasatel je tribuna otevřenou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zaslané články. Zaslané rukopisy se nevracejí.

BISHOP NEUMANN'S COAT OF ARMS

FIRST ST. JOHN NEUMANN AWARD

is conferred on

R O N A L D R E A G A N

40th President of the United States

in due recognition and grateful appreciation for pursuing many
ideals and goals in the tradition and missionary spirit of

ST. JOHN NEPOMUCENE NEUMANN

For his fearless promotion of high quality standards and freedom of choice in American education by his strong support of a tuition tax credit to parents who choose to send their children to non-public and parochial schools, a system founded by St. John Neumann;

For his sincere belief in and dedication to the revitalization of basic family values and patriotic citizenship as advocated and preached by St. John Neumann to immigrants;

For his defense of human rights and freedom of religion in Iron Curtain countries, and his sensitivity to and outcry against the abhorrent suppression of civil and religious liberties especially in Czechoslovakia, St. John Neumann's homeland, and in Poland;

For his unashamed appeal to the American public to restore some form of prayer in public schools, and designating 1983 as the "Year of the Bible";

For his dauntless courage to advance right-to-life amendments in the Congress of the United States for the overthrow of the decision of the Supreme Court which legalized abortion;

For publication of an unprecedented and historic article on behalf of the "value of human life" in the international quarterly journal, The Human Life Review, Spring, 1983;

For instituting a Presidential Commission on Obscenity to combat the moral evil of pornography and recover national decency through law;

For his persevering skill in achieving a bi-partisan policy for the advancement of peace through strength and reduction of nuclear war;

For his genuine concern for human beings and his uncompromising articulation of basic Judeo-Christian principles upon which this Nation was founded,

on the occasion of the

Solemn Dedication of the Czech National Chapel
of

Our Lady of Hostyn in honor of St. John Nepomucene Neumann
in the

National Shrine of the Immaculate Conception
by the

Board of Trustees and Executive Council of this Memorial Chapel

June 25, 1983

Washington, D. C.

ANO, žádám o zaslání
ukázkových čísel a mám
zájem se stát novým
předplatitelem.

YES, I would like to see
more sample copies and
am interested in becoming
new subscriber to the

☐ Daily (Includes Sunday edition)
Denní (zahrnuje nedělní vydání)

Laskavě pošlete co
nejdříve.

Please mail in, today

☐ Sunday only (Nedělní)
Nedělní (pouze)

☐ Weekly (Hlasatel)
Týdeník (Hlasatel)

NAME (Jméno)

ADDRESS (Adresa)

CITY (Město)

STATE (Stát)

ZIP

TELEPHONE

Svatý Václave,
vévode České země,
kniže náš,
pros za nás Boha,
Svatého Ducha!
Kriste eleison!

Ty jsi dědic České země,
rozpomeň se na své plémě,
nedej zahynouti nám i budoucím,
svatý Václave!
Kriste eleison.

K nebesům dnes zalet' písni,
tam kde sídlí Matka tvá,
vypověz ji,
co tě tísní,
potěš tě Maria.
Ještě nikdy neslýcháno,
že kdo od ní opuštěn:
pros, i tobě bude dáno,
budeš jistě potěšen.
Maria, ó Matičko,
Krista Pána rodičko,
ustavičná pomoc Tvá
útěchu nám podává.

Syn Tvůj jediný než skončil -
na Golgotě bolestně
k Tobě, Matko, s kříže volal:
"Hle, syn Tvůj, hle, dítky Tvé!"
Konej přání Syna svého,
které vložil v ruku Tvou,
chraň své dítky všeho zlého,
bud' nám Matkou pomocnou!
Maria, ó Matičko,
Krista Pána rodičko,
ustavičná pomoc Tvá
útěchu nám podává.

Kolik duší zlobou pekla -
zmírá denně v hříších svých
pro které kdys darmo tekla -
drahá krev z ran Kristových!
Ujmi se svých kleslých synů,
nenechej jich zahynout,
odpykati pomoz vinu,
rať je k sobě přivínout!
Maria, ó Matičko,
Krista Pána rodičko,
ustavičná pomoc Tvá
útěchu nám podává.

Dej, at' v domech našich kvete -
pravá láska, pravá ctnost,
zapud' z rodin sváry kleté,
dítkám zachraň nevinnost!
Bud', ó Matko bez poskvrny,
otcům, matkám příkladem,
v růže obrat' bolné trny,
bdi nad dítek pokladem.
Maria, ó Matičko,
Krista Pána rodičko,
ustavičná pomoc Tvá
útěchu nám podává.

České nebe

Jan Kuncíř

Washington, D. C., hlavní město Spojených států severoamerických se na několik červnových dní promění v české město, kde bude převládat česká řeč a český zpěv. Mnozí si přitom vzpomenou na dny, kdy vykonávali pout' k Panně Marii v Čechách a na Moravě, či na Velehrad k svatým Cyrilu a Metodějovi. Česká Amerika a hosté ze všech konců světa vykonali dlouhou cestu, jen aby byli osobně účastni historické události, která proměnila Washington v české poutní místo i pro poutníky, kteří se nemohli tentokrát účastnit, ale přijdou později.

Dne 26. června 1983 za účasti významných osobností veřejného života, duchovenstva a krajských i exilových organizací a skupin, dochází k vysvěcení České národní kaple zasvěcené Panně Marii Svatohostýnské, svatým patronům českým a k počtě našeho nového svatého patrona: Jana Nepomuka Neumanna, biskupa z Filadelfie, prvního světce Ameriky, který se narodil v Prachaticích v Čechách.

Tyto historické dny - za pontifikátu Svatého otce Jana Pavla II. a za prezidentství Ronalda Reagana - pro naše krajany, pro náš exil a pro naši vlast prokazují, že český národ byl od svého počátku národem křesťanským, který byl tím uveden do společnosti velkých křesťanských národů evropského Západu a který má více než tisíciletou historii a tradici, která nebyla ukončena ani bezbožeckým komunistickým režimem ve vlasti, ale naopak sílí tam a roste v katakombách.

Ale nejen námi všemi milovaná a uctívaná Panna Maria a náš nový svatý Jan Nepomuk Neumann, ale i všichni naši čeští patroni vedeni svatým Václavem jsou stále předmětem nesmírné úcty, která přetrvávala staletí. A až zazní svatováclavský chorál prostorem České národní kaple - bude slyšitelný daleko široko až do Bílého domu. Naši svatí patroni budou před námi pochodovat - svatí Cyril a Metoděj, svatý Vít, svatý Norbert, svatý

Zikmund, svatý Prokop, svatý Vojtěch, svatý Jan Nepomucký, svatá Ludmila, blahoslavená Anežka a nyní i náš nový patron svatý Jan Nepomuk Neumann a jednou připojíme i našeho kardinála Josefa Berana.

Naši svatí patroni tvoří naše české nebe. Mají svůj velký úkol. Svým svatým a příkladným křesťanským životem jsou našimi vzory, ochránci a přímluvci. Vedle bible jsou životy svatých důležitou studnicí každého křesťana. Co se musí stát, aby se nějaký člověk stal svatým? Naši patroni byli lidé jako jsme my, ale jejich život byl plně zasvěcen Kristu.

Jen historická pravda je s to povzbudit věřící lid k následování. Křesťanská pravda je tak vznešená, oslňující, obsah křesťanského učení tak povznášející, vzory křesťanských ctností, historicky zaručené, tak zářící, že netřeba brát v úvahu plody obrazotvornosti, napsané slohem sebekrásnějším. Svatost také nezáleží v tom, aby světec konal věci podivuhodné, anebo aby se o něm vypravovaly věci úžas vzbuzující. Svatost záleží ve věrném konání vůle Boží.

Naši poutníci ve Washingtonu budou svědky nepopsatelné atmosféry, která přetrvá i těchto několik červnových dnů a vrátí se domů duchovně osvěženi a občerstveni, aby vydali svědectví o této historické události, která má nesmírný význam pro celý český národ. Tyto dny nemají v našich smutných časech příkladu. Je to velká manifestace českého křesťanství, která zůstane v paměti nejen všech účastníků, ale celé české Ameriky a naší vlasti.

Český národ žil, žije a bude žít, dokud zůstane věren své křesťanské minulosti, jejím zásadám - pokud se bude spoléhat na své vlastní síly - pokud udrží svou hrdost, svou statečnost a své národní společenství.

Všichni svatí patroni české země za nás prostě,
zahynouti nám nedej!
Kriste eleison!

AMERICA

Prof. Nemec at the Czech Exhibit

Výmluvné znamení času

Česká kaple při Národní svatyni Neposkvrněného početí ve Washingtoně, kde bude vypořádáno české nebe a jež je zasvěcena proslulému poutnímu středisku - Panně Marii Hostýnské a současně k počtě prvního amerického světce, filadelfského biskupa sv. Jana Nepomuka Neumanna, který pocházel z Prachatic v Čechách a byl také českého rodu, se stane tento měsíc skutečností. Na tisíce našeho lidu z celých Spojených států, z Kanady, i hosté z Evropy a dokonce i z Austrálie budou tento měsíc při svěcení ve Washingtoně. Tato událost se bez nadsázky může nazvat největší událostí našeho života v posledních letech - uskutečnila se opravdu nadočekávaně. Česká kaple byla zbudována v Národní svatyni, největším chrámu v Americe, během několika let z četných darů, které přesahují půl miliónu - a to překvapilo. Bude celá vyplacena. A tak nejen třídním pořadem svěcení, očekávanou přítomností prezidenta Reagana, který při této příležitosti obdrží poctu amerického biskupa a prvního amerického světce, rodáka z Prachatic, pak vnitřní skvělou uměleckou výzdobou - to vše mohutně připomene české jméno. Příspěvek Čechoameričanů, zdánlivě poslední, otevře na věčné časy v hlavním městě Ameriky české nebe, a to - co do velikosti - v druhé největší kapli Národní svatyně. Svěcení a otevření veřejnosti nabude ještě zvláštního lesku, když bude možno přicestovat staříčkému primasu země české. K počtě kardinála Františka Tomáška, 83-letého arcibiskupa pražského, i v jeho případné nepřítomnosti, bude mu vzdán zvůň hold. A v kapli bude promlouvat Pražské Jezulátko a svatí čeští patronové, počínaje věrozvěsty a svatým Václavem.

Česká přítomnost ve Washingtoně se ukáže v plné síle. Ještě donedávna jsme byli zahanbeni mohutností kaplí všech možných národů. Kardinál Beran v roce 1966 s velkým zájmem se obdivoval nádherné slovenské kapli Sedmibolestné Panny Marie. Bylo to přičiněním kardinála O'Boyleho a světicího washingtonského biskupa Hannana, dnes arcibiskupa v New Orleansu, že technickým ředitelem svatyně se stal bývalý čs. poslanec Eduard Fusek, zasloužilý pracovník Cyrilometodějské ligy ve Washingtoně. Po deset let zarmouceně chodil svatyní, protože v ní nebyla připomínka českého podílu, ač naši lidé po staletí pomáhali budovat Spojené státy. Klepal a připomínal dopisy a osobně na řadě míst tuto mezeru, až konečně se ujal této závažné myšlenky houstonský

biskup českého rodu Jan Ludvík Mořkovský z Texasu a neméně zároveň spisovatel a - možno říci - že důstojný nástupce prof. Dvorníka, dnes Msgr. dr. Ludvík Němec. Bez něho, jeho nesmírné houževnatosti a pílě by se byla myšlenka zbudování České kaple s českým nebem sotva stala skutečností - navíc v podobě, která překonává všechna očekávání. Proto krátce po Mezinárodním eucharistickém kongresu ve Filadelfii a při vyhlášení svatořečení bl. Jana Nepomuka Neumanna v Římě, za účasti biskupa Mořkovského i nynějšího biskupa Škarvady a dalších, se začalo s uskutečňováním myšlenky kaple spojené s oslavou filadelfského světce naší krve, který také patří do českého nebe. Zasluhou biskupa svatého Neumanna je, že ve Spojených státech je mohutné katolické školství. Má dnes mimo jiné na 500 univerzit a kolejí. A s blížícím se vysvěcením České kaple přichází od Msgr. Němce zpráva: Snad ještě tento rok bude v Římě přiblížena touha, aby moravský metropolita, arcibiskup Antonín Cyril Stojan, čs. senátor, byl postaven k účtům oltáře. Právě v těchto dnech z pera Msgr. Němce vyšla vysoce pozoruhodná knížka o průkopníku unionismu, nadšeném horliteli pro význam Velehradu a svatého Hostýna arcibiskupu Stojanovi, vysvětlující jeho neumdlévající kněžskou neobyčejnost a svatost. Rovněž se dá říci, že české nebe bude rozšířeno o další světce a světky. Vždyť právě ve vichřičné době pronásledování vyrůstají a vyvstávají!

Nemůžeme opomenout, že při průniku myšlenky byl vyvolen do čela Eduardem Fuskem počínaje, profesor Ludvík Němec, známý spisovatel. Podvědomě i otevřeně prokazoval zánícení a brzy zapojil i mnohé pracovníky. A tak přes všechny možné i nemožné nemyslitelné potíže celá myšlenka kaple a našeho nebe ve Washingtoně vyrostla v celonárodní náboženské a dále se rozvíjející dílo, jakého tu ještě nebylo. Dá se názorně říci: "Ledy se již pohnuly." Po uskutečnění předání České kaple nastane jasně všeobecný mohutný růst neobyčejné národní snahy, která vzkličila myšlenkou kaple ve Washingtoně. Ovšem posuzovat nadobyčejnost práce jen lidským okem vidícím pouze úspěch by nebylo také správné. Za vším je duchovně mnohem víc! Zní to podobně jako nedávný Solženicynův výkřik v Londýně, žádající povšechen návrat k Bohu!

Emil Petřík

Katolíci mají svobodu nesouhlasit

Metropolita Louisiany arcibiskup z New Orleansu Phillip M. Hannan, který se neztotožňoval s pastýřským listem amerických biskupů o jaderných zbraních, prohlásil, že je na sto procent pro mír a jeho názory by daleko více prospěly míru, než jaké jsou tlumočeny ve společném pastýřském listu biskupů. Arcibiskup Hannan dodal, že katolíci mají svobodu ve svém svědomí nesouhlasit s oním prohlášením biskupů. On sám namítal proti znění listu hlavně jeho tón, který může mýlit a některé zvláštní vymezení.

Arcibiskup Hannan označil pastýřský list, že obsahuje nepřesnosti, ne-li protichůdnosti, kdy na jedné straně se staví proti jakémukoliv použití

jaderných zbraní a na druhé straně on a dalších 7 biskupů souhlasí s obranou proti možnému útoku jaderných zbraní. Neworleanský arcibiskup postrádá v pastýřském listu přímý pohled na sovětské cíle, jímž jsou lidská práva Sověty neustále podrývána.

Zmínili jsme se o tom, že arcibiskup Hannan je velkým přítelem Čechoslováků. Pro ně také jako washingtonský světicí biskup sloužil bohoslužby na svátek svatého Václava a kázal při pátém výročí odvěcení arcibiskupa Berana z Prahy. Byl přítelem opata Ondráka a byl hlavním kazatelem na třetím unionistickém sjezdu pořádaném opatstvím sv. Prokopa v Lisle. Onen sjezd byl zakončen v chicagském chrámu sv. Petra, který je ve stínu chicagských mrakodrapů.

ANTONIN CYRIL STOJAN Apostle of Church Unity

NOVÁ, VELMI VÝZNAMNÁ KNIHA
JE K DOSTÁNÍ!

Dlouho očekávaná kniha

od známého historika Ludvíka Němce, právě vyšla z tisku.

Je v ní nejen celý Stojanův životopis, ale záběr celé jeho doby včetně jeho snah po sjednocení církvi. Kniha by měla být v každé knihovně a každý Čech, Moravan nebo Slovák by ji měl číst.

Knihu lze dostat přímo u nakladatele:
DON BOSCO PUBLICATIONS,
475 North Avenue, Box T.
New Rochelle, New York 10802

Cena knihy je 11. 95 dolaru a poštovné. Kniha má 250 stran a je ilustrovaná. Obsahově je velmi bohatá, vědecky dobře vybavená a lehce čitelná. Hodnota knihy již byla zdůrazněna několika historiky.

Objednejte knihu dnes a bez odkladu!

Antonin Cyril STOJAN, Apostle of Church Unity

Ludvík Nemec

Human and Spiritual Profile. Don Bosco Publications, 148 Main Street, New Rochelle, New York 10802. 1983 xxi + 233p. Paper, \$11. 95 plus postage.

Born a short distance from Velehrad in Moravia (now a province in Czechoslovakia), the author of this biographical account of the late Archbishop Antonin C. Stojan (1851-1923) shared from childhood the affectionate sentiments of all his compatriots for the spiritual Moravian giant and Apostle of Church Unity. Msgr. Prof. Ludvík Nemec wrote this book, published in the year of the 60th anniversary of the death of Stojan, "In Memory of the Solemn Dedication of the Czech National Chapel of Our Lady of Hostyn In Honor of St. John Neumann, June 24-26, 1983."

The work is the author's twenty-second major publication; it reflects his knowledge of history, sources and theology. A foreword written by Frantisek Cardinal Tomasek, Archbishop -Metropolitan of Prague and Primate of Bohemia, contains an outline of the preparations for the process of the beautification of God's servant, Archbishop Stojan. The book is equipped with laborious notes at the end of every chapter, a large number of beautiful pictures and illustrations, extensive bibliography, and index.

Beginning with his boyhood, the author narrates Stojan's long life experiences as seminarian, priest, organizer, fighter for justice and the downtrodden, defender of the Church who is always loyal to the Holy Father, a politician who served his constituents in the parliaments in Vienna and Prague, a promoter of Church unity, and archbishop of Olomouc, occupying the seat originally held by St. Methodius at Velehrad. The latter place that used to play such a prominent role in the early history of Western Slavs was of considerable interest to Stojan. He realized its unique historic unionistic mission and he played a leading part in the all-Slavic Cyrilomethodian celebration in the jubilee year of 1885, the millenium of the death of St. Methodius. In that anniversary year Stojan layed the foundation to the **Apostolate of Sts. Cyril and Methodius**, an organization aiming at the reunion of the Church, "based on the Cyrilomethodian idea and heritage," formally established by him in 1891. (pp. 27 and 39) This was the era of the great Pope Leo XIII, also called "The Pope of the Slavs", since he in his famous encyclical letter **Grande mundus** (1880) ordered the observance of the feast of Sts. Cyril and Methodius in Roman Catholic churches throughout the world. This gave a new impetus to the Cyrilomethodian cult. The union of Slavic Christians became the dominant theme of numerous meetings held at Velehrad. In particular, of lasting consequences were the first three unionistic congresses (1907, 1909 and 1911) and two unionistic conferences. It was Stojan's idea to call these meetings of prominent scholars and churchmen at Velehrad and he was also their principal organizer. Msgr. Nemec describes in detail these events, the work of the Velehrad Academy emphasizing the significance of Cyrilomethodian idea in the world of learning, and other festivities that promoted the cause of Church unity.

After the establishment of the Czechoslovak Republic in 1918, greeted and supported by Stojan, his career as a spiritual and political leader culminated. He became a member of the Czechoslovak parliament and was appointed Archbishop of Olomouc in January 1921. This was also the most trying time for the unionistic zealot when his life-time work was challenged by those who viciously attacked the Church. He gallantly defended the Church and its unity threatened by the "Away-from-Rome" movement and the newly established Czechoslovak church led by apostatic priests.

The last chapters of the book analyze Stojan's activities in their spiritual perspective and the fulfillment of his legacy. His unionism is also compared with ecumenism of the Second Vatican Council. Indeed, Stojan was a great patriot, a man of faith pursuing spiritual life of prayer and, at the same time, a hard-working activist responsible for many initiatives and extraordinary accomplishments, especially the stemming of the tide of the "Away-from-Rome" movement. He was a worthy successor of St. Methodius in one the most difficult eras of his nation's church history. He was ahead of his time and, as Msgr. Nemec writes, Pope John Paul II "finds Stojan's Church unionism very consonant with his own ecumenical thought." (p. 180) The Pope, indeed, sees Sts. Cyril and Methodius not merely as apostles of the Slavs, but also as restorers of Christian Europe and rebuilders of Church unity.

Shortly after Stojan's death in 1923 efforts were made to bring about his beatification. Due to the turbulent era - World War II and the subsequent persecution of the Church by the Communist regime in Czechoslovakia - progress was slow. Only in 1960s a preparatory commission for the beatification of Stojan was formed and the first session of the tribunal met on July 14, 1965. The complete documentation was forwarded to Rome in this anniversary year 1983.

The main purpose of Msgr. Nemec's work is to acquaint the English-speaking people with the great son of his native Moravia; he deserves to be congratulated and thanked for it. The book is highly recommended, for it is an excellent source of information and inspiration.

Dr. Josef Kalvoda
Saint Joseph College, West Hartford, Ct.

Varování Solženicyna:

JEDINÁ ZÁCHRANA - NÁVRAT K BOHU

Před měsícem nej přednější ruský nositel Nobelovy ceny, žijící nyní ve vyhnanství ve Spojených státech, spisovatel Alexandr Solženicyn, přijal v Londýně vysokou odměnu 170.000 dolarů z nadace Johna M. Templetona. Při přijetí odměny, která je již jedenáctá, oznámil, že jí hodlá použít pro pomoc podobným obětem komunistického protináboženského pronásledování. Pronesl v londýnské Giulhall projev, který zatřásl celým světem - a to podobně jako Solženicynův projev v Cambridge, Massachusetts, když obdržel od Harvardské univerzity čestný doktorát. Templetonova cena byla udělena muži, který-jak říkálo oznámení- stojí v čele náboženské obrody uprostřed bezvěrectví v národech. Alexandr Solženicyn za stalinské hrůzovlády po druhé světové válce prožil přes osm let v sibiřských koncentračních táborech. Byl odsouzen k těžké práci v pověstném táboře smrti v Gulagu.

Už jako malý hoch prošel všemožným utrpením pro víru v Boha. Později však po 15 věku podlehl komunistickému vnučování myšlenek za účelem ovlivnění, takže se stal dokonce marxistou. Jiskra víry z mládí v něm však doutnala. K plnosti víry přišel v sovětských střediscích nucené práce. Složil nádhernou modlitbu básní, kterou již tehdy zacloumal pravoslavnými. Roku 1962 byl propuštěn ze sibiřských středisek smrti. Na Západě, kam se jeho dílo také dostalo, vynikl spis o Gulagu: "Jeden den života Ivana Denisoviče". Okouzil více než Pasternakův spis "Doktor Živago". Předvedl svými spisy a básněmi, že v Sovětském svazu nastává pohyb víry, zatímco západní svět se topí v zábavách, hýření a jde do zkázy.

Komunističtí vládci v Kremlu toto záření víry, jdoucí přímo z podmaněného Ruska, nevěděli jak přijmout. O to víc se děsili, když Nobelova cena za knižní tvorbu uznala Solženicyna jako největšího spisovatele světa. Tak se roku 1974 stal vyhnanecem a usídlil se ve státu Vermontu ve Spojených státech, v kraji, který mu připomíná nějak jeho vlast. Nicméně Solženicynův hlas, který již v roce 1968 protestoval v Moskvě proti násilnému vpádu sovětských armád do Československa, se ze svobody rozezvučel naplno. Snad k tomu také přispělo opatrnictví Henryho Kissingera, který jako státní tajemník pro zahraniční otázky radil prezidentu Fordovi, aby v Bílém domě nepřivítal čelného představitele odporu proti komunismu, protože by to pobouřilo Brežněva. Ten brzy na to naopak přijal americkou komunistku Davisovou a vystrojil jí v Kremlu oběd... Strach zachvátit nejen tisk, ale i nejvyšší místa.

Liberálnímu nátlaku prezident Reagan jaksi odolal, když státní tajemník Haig pozval spisovatele Solženicyna na oběd do Bílého domu. Jenže státní departament to tak zatočil, aby událost byla nezřetelně ztotožněna se všeobecným pozváním disidentů. Podstatné pozvání Solženicyna by bylo výrazné a mohlo mnoho mimořádného znamenat. Této urážce neznámým a dosud pracujícím liberalistickým pozadím se Solženicyn vyhnul. Na takové shromáždění do Bílého domu nepřišel. Prezident Reagan oznámil, že najde příležitost k setkání se Solženicynem. Zatím se čeká na tento čin. V Londýně však Solženicyn řekl:

"Základní a ústřední příčina všech zel, kterými svět prochází, je odklon člověka od Boha. Tento úpadek lidského svědomí, oproštěného Božím rozhodováním, je kořenem všech hlavních zločinů na světě. Porážka po druhé světové válce nastala, když Západ zcela podlehl přímo satanskému našeptávání o jakési ochraně proti jaderným zbraním. Na základě tohoto ubohého bezmocného počínání států dočasně Západ podlehl klamu ochrany a tak se dopustil osudného omylu: uvěřil, že předmětem ochrany jsou jaderné zbraně, zatímco ve skutečnosti obrana míru závisí na odvaze srdcí a pevném zacílení odhodlaných mužů. A tak celé 20. století je strženo do smrtě bezbožectví a vlastní sebezáhuby. Z ní se můžeme dostat jen vřelou rukou Páně, kterou jsme s domýšlivostí odmrštili. Nyní nezůstává nic, čeho bychom se zachytili v tomto lavinovitém průlomu půdy pod nohama. Materializace, duchovní prázdnota a současný strach čelit komunismu vše zaclonily. Bez ohledu," varoval Solženicyn, "na sílu sovětského komunismu, podepřeného tanky a raketami, bez ohledu na úspěchy, které docílujeme, komunismu se nepodaří potřit křesťanství. Světová rada církví - narážel tím nepřímě na Billyho Grahama, aniž ho jmenoval - věnovala více pozornosti sovětským úspěchům v tak zvaném třetím světě před náboženským pronásledováním v Sovětském svazu."

E. P.

Kardinál Beran o náboženské svobodě

Na všeobecném církevním sněmu měl pražský arcibiskup a primas český kardinál Josef Beran dějinnou řeč. Po ní došlo k rozhodnému hlasování o deklaraci náboženské svobody. Právě tento latinský projev také přiměl na tři tisíce sněmujících k prohlášení, které je dnes již historické. Přinášíme v českém překladu výzvu českého primase, která zapůsobila:

Prohlášení o náboženské svobodě, které v širším smyslu platí i o každé pravé svobodě svědomí, má mimořádně velký význam teologický i praktický.

V Písmu svatém se jasně praví: "Co nevychází z přesvědčení," tedy z upřímného svědomí, "je hříšné." (Řím. 14,23 b) Kdo tedy hmotným nebo duševním nátlakem někoho nutí, aby jednal proti svému svědomí, uvádí ho do hříchu proti Bohu. (Jak. 2,12)

Tyto zásady potvrzuje i zkušenost. A zde se pokorně odvažují vydat své vlastní svědectví.

Od chvíle, kdy byla v mé vlasti radikálně omezena svoboda svědomí, jsem byl svědkem těžkých pokusů, která tento stav pro mnohé přinášel. U celého svého stáde, dokonce i mezi kněžími, jsem pozoroval nejen vážné ohrožení víry, ale také velmi těžká pokušení ke lži, k přetvářce a k jiným mravním neřestem, která snadno kazí lid, nemá-li pravou svobodu svědomí.

Když se něco takového záměrně obrací proti pravému náboženství, je si každý věřící člověk vědom, jak vážné je to pohoršení. Ale zkušenost nám také ukazuje, že každý takový postup proti svobodě svědomí je morálně škodlivý i tehdy, mají-li jeho původci na mysli prospěch pravé víry nebo její předstírání. Vždy a všude útlak svobody svědomí u mnoha lidí vyvolává pokrytectví. A můžeme snad říci, že pokrytectví víry okázale předstírající církvi více škodí než pokrytectví víru skrývajících, které je dnes ovšem více rozšířeno.

Tak se zdá, že i v mé vlasti katolická církev dnes bolestně odpykává poklesky a hříchy, které byly v minulosti jejím jménem spáchány proti svobodě svědomí, jako bylo v patnáctém století upálení kněze Jana Husa, nebo v sedmáctém století vnější donucení velké části českého národa, aby zase přijala katolickou víru, podle zásady "Cuius regio - eius religio", jež byla uplatňována. Světská moc, i když chce sloužit katolické církvi, nebo to aspoň předstírá, ve skutečnosti takovými činy způsobuje trvalou skrytou ránu v srdci národa. Tento duševní ořez brzdil pokrok duchovního života a nepřátelům církve poskytoval a poskytuje lacinou látku k agitaci.

Tak nás tedy i dějiny napomínají, abychom na tomto koncilu zásadu náboženské svobody a svobody svědomí vyhlásili jasnými slovy a bez výhrad, které by pramenily z oportunistických důvodů. Jestliže se to stane, a to i v duchu pokání za hříchy v této věci dříve spáchané, mohutně vzroste mravní autorita naší církve k prospěchu národů. Také ti, kdo dnes utlačují svobodu svědomí ke škodě církve, se tím v naší době jaksi jedinečně zahanbují; tato spásenosná hanba by mohla být jakýmsi počátkem toho, že se vzpamatují. A tento náš koncil bude mít větší mravní sílu, aby na ně s nadějí na úspěch naléhal za pronásledované bratry.

Proto vás, ctihodní bratři, žádám, abychom důraznost tohoto prohlášení nezmenšovali, a potom, abychom k závěru prohlášení přijali tato nebo podobná slova:

"Všechny vlády tohoto světa katolická církev naléhavě prosí, aby zásadu svobody svědomí účinně rozšířily na všechny občany, tedy i na ty, kdo věří v Boha, a aby přestaly jakýmkoli způsobem utiskovat náboženskou svobodu. Budtež co nejdříve osvobozeni všichni kněží i prostí věřící, kteří jsou po tolika letech stále ještě ve vězení pro svou náboženskou činnost, třeba i pod různými záminkami. Biskupům a kněžím, kterým se v tak velkém počtu zabráňuje vykonávat svůj úřad, budiž dovoleno, aby se zase ujali duchovní správy svých věřících. Kde je církev nespravedlivými zákony vydána na milost zvůli úřadů sobě nepřátelských, tam budiž obnovena její vnitřní samospráva a budiž usnadněno její spojení se Stolicí Petrovou. Ať přestanou překážky, které se kladou do cesty mladým, kteří chtějí dosáhnout kněžství nebo řeholního života. Duchovním řádům a kongregacím bratří a sester budiž opět dovolen společný život. A konečně všem věřícím necht' je zajištěna účinná svoboda vyznávat víru, zjevené pravdy šířit a vykládat a ve víře vychovávat děti. Tak budiž vykonáno pravé dílo míru, v naší době nanejvýš potřebné."

MARXISMUS-LENINISMUS V SOUMRAKU ZÁPADNÍ CIVILIZACE

Karel Hujer

U příležitosti stého výročí úmrtí zbídačeného mizantropa v brlohu Londýna, je velmi významné si připomenout, že i těžko stravitelná, rozvláčná idea autora Kapitálu může být silnější než atomová puma. Prvně jsem shlédl zarostlý Marxův hrob v zapadlém, pustém koutě londýského hřbitova v Golders Green v roce 1954. Několik let později nás tam anglický přítel znovu zavezl, kdy jakési výročí dalo podnět k exhumaci a dnes Marxova hrobka je u hrobu materialisticky příbuzného Herberta Spencera. Vysoký kamený kvádr je korunován mohutným poprsím autora Kapitálu a do mrtvé hmoty jsou vtesána jeho prorocká slova "Historikové vtupně popsali svět, zůstává však otázkou, jak tento svět změnit." Dnes máme vážný důvod, že Karl Marx jako ateistický prorok z buržoazní židovské rodiny v Trieru v německém Porýní dnes ze země komunistické totalitní tyranie proniká třemi čtvrtinami všeho lidstva.

V roce 1848 Marxovo komunistické manifesto získalo pouze čtrnáct podpisů. S absolutistickými vládami v druhé polovině devatenáctého století s úmrtím nevráživého utopisty se zdálo, že marxismus zašel v zapadlém koši dějin. Podle teroristické učebnice se však dostavila hledaná příležitost v červenci 1914. S první světovou válkou historikové soudí, že vlastně končilo století míru. Od vídeňského kongresu po napoleonských válkách v roce 1815 až do roku 1914 nebylo žádných větších válek, i franko-pruská v Evropě a občanská válka v Americe byly války podstatně lokální. Když s počátkem války v roce 1914 jedna citadela svobody začala padat za druhou s nejlůdnějšími sliby osvobození ze zastaralých monarchií, tu "válka k ukončení válek a k záchraně demokracie" se zvrhla v sovětský bolševismus, který na nespočetných transparentech od Berlína až po Vladivostok slibuje trvání "na věčné časy". Sovětský teror a neporovnatelné zločiny na miliónech obětí sice také podnítil hrůzy německého nacismu, ale po jeho dvanáctiletém uchvácení země "básníků a myslitelů" byl určen k zániku jen jako diletant před rafinovaností zmechanizovaného Džingischána. Karl Marx, jehož

Pokračování na následující straně

Marxism-Leninism in the Twilight of Western Civilization

Karel Hujer

On the occasion of the centenary of the passing of the misanthrope Karl Marx in the slums of London, it is important to note that even the indigestible ideas of the author of *Das Kapital* may be more powerful than an atomic bomb. In 1954, I first saw the forlorn grave of Marx in the neglected jungle corner of Highgate Cemetery in London. Some anniversary prompted its exhumation, and a few years later the grave was moved. Marx's grave now faces the materialistically akin Herbert Spencer. A stone block is now crowned by a ponderous bust of the bearded autor of *Das Kapital*, and into its dead matter are engraved Marx's prophetic words: "Historians cleverly described the world, the question now remains how to change it." The atheistic prophet, Karl Marx, was from a Jewish bourgeois family in Trier, German Rhineland. Today we are ominously aware that Soviet Marxism, adapted to totalitarian tyranny, has penetrated on a global scale to three fourths of humanity.

In 1848 Marx's Communist Manifesto acquired only fourteen signatures. With absolutist governments in the second half of the 19th century and with the decease of the arrogant utopian, it appeared Marxism had vanished in the dustbin of history. According to a terrorist textbook, a welcome opportunity occurred in July 1914. Historians presume that World War I ended a century of peace. From the Vienna Congress in 1815 there was no major war until 1914. At the start of war in 1914, citadels of freedom began falling one by one, with enticing promises of liberation from aging monarchies. Then the war "to end wars" and "for the salvation of democracy" was perverted into Soviet bolshevist terror. Uncountable billboards, monuments and pictures of Lenin began appearing from Europe to Vladivostok on the Pacific coast, promising communism's duration "for eternity". Lenin and Stalinist terrorism and incomparable crimes on millions of tortured victims gave rise to the horrors of Hitler's Nazism. But after twelve years of Nazi usurpation of power over the land of "poets and thinkers", it was destined for oblivion as only a dilettant compared to the sixty-six years rule of the mechanized Asiatic Genghis Khan.

Marx's unpalatable doctrines were intended for industrial centers of the Western world. He never foreaw that Russia, land of illiterate peasants, "mouzhiks", would produce such a zealous devotee as Lenin, whose name will be attached to Marx in the formation of the sweeping ideology of Marxism-Leninism. They had never met, but Lenin exhaustively followed the footsteps of his master in the British Museum Reading Room. Both were in exile in the freedom of the Western world where they sought shackles to impose their economic illusions on proletarian mass-men. Now the Bolshevik Soviet empire has become a den of apocalyptic communist catastrophe not only for Russia but for the entire Western world. Indeed this is an Asiatic invasion that has no precedent in the past. With the approaching third millenium, the world enters an incomparable divide of ages. The struggle on a planetary scale goes on, yet complacent human society slumbers in the lethargy of electronic opiates.

With the end of World War II in 1945, there was no peace, only an armistice. In 38 years since Hiroshima, no day has passed without warfare somewhere on our terrestrial abode. Subdued or open holocaust goes on, gulags (slave labor camps) have not been liquidated, an all because a very small minority is attempting to force on the unfortunate masses a perversion of the philosophical doctrine of dialectical materialism. Enormous crimes have been perpetrated by the advocates of various shades of socialism and communism - by Lenin, Stalin, Hitler, Mao Tse-tung etc., who thus became the greatest, criminal enemies of their own states.

What is in the background of dialectics, materialism? Dialectics is the reality of change caused by struggling opposites. Although set forth in the 19th century by Hegel, as an idea it has been known since the ancient Greek school of Heraclitus and Parmenides in the 5th century, B. C. For Hegel, however, dialectics was in the realm of theology and philosophy, the struggle of opposites being between the absolute Divine Mind and the finite mind of man. Thus, Hegel's dialectic is that of absolute idealism. Likewise, materialism, the belief in the primacy and objective reality of matter, had its birth in the ancient Greek Democritus of Abdera, in that golden era of the 5th century B. C. Democritus taught that the universe is made of.

Continued on following page

ultimately indivisible atoms and void, vacuum, hence containing no place for any God. Through the entire Middle Ages this teaching was strictly suppressed by ruling church authorities, since it led towards atheism. Revived in the 18th century, it became fashionable among French materialists until it was shaped and refined into the popular system of Auguste Comte's positivism. This development occurred in the midst of the golden era of rising physical science.

The progressive leftward drift from Hegelian idealism began with Feuerbach, Bauer, and other young Hegelians, and continued until the emergence of two outstanding personalities, Karl Marx and Friedrich Engels, who eventually formulated an ideology that was to shape the destiny of the 20th century. The very fact that Marx and Engels appeared at the historical moment of first class discoveries in physics seems symptomatic, for they both claimed the scientific age to be the age of the proletarians. With the coming of the 20th century, the rise of microphysics and post-Newtonian second scientific revolution suggested the reasonableness of Marxist illusions. Yet, hardly anyone foresaw that those technological miracles of electronics and communication were heading toward the condemnation of man-individual into the exile of mass-man collectivization. Paul Johnson, former editor of *New Statesman*, says in his recent volume *MODERN TIMES*, "The physicists carried man to the brink of the pit, but then halted him and bade him look down." After Hiroshima, with the constant menace of evaporation of entire cities and nuclear "know-how" in the grip of enduring caveman, Paul Johnson asks, "Why had the 20th century turned into an age of horror or, as some would say, evil? The social sciences, which claimed such questions as their province, could not provide the answer."

As a reaction against Hegelian idealism, both Marx and Engels, more than anyone else, are responsible in their atheistic worldview for the historic combination of dialectics with materialism. In their view, science and scientific method completely justify this union. It was in the middle of the 19th century, pregnant with scientific discoveries of first magnitude, that Marx shaped his ideas. He believed he had discovered the key to human life in the economic categories where his materialism took the form of economic determinism. This idea is strangely parallel to the present view of the deterministic Universe of the physicist. Marxist dialectics takes the form of class struggle, and the social and historic existence of man becomes the measure of everything. Marx, however, never thought of constructing an all-inclusive ideological system from the vast expanse of his chimerical intellect. Such concept was formed by his only lifelong friend and financial supporter, Engels, and continued vaguely and cumulatively by various followers, Lenin being the foremost. Thus, at present, we have the dialectical materialism of Marxist-Leninist version that dictates the way in which any textbook, that of science above all, must be written wherever communists hold sway.

Marxists generally attach the adjective SCIENTIFIC to their system of philosophy. After all, Marx denied the need for any philosophy, and Engels declared that philosophy (which means the love of wisdom) died as science grew. But neither Marx nor Engels could possibly foresee the fruits of their labor. Neither could have imagined an ominous, mushroom cloud which would arise on the horizon of the mid-twentieth century, a cloud of hydrogen bomb which would prove beyond all doubt that science without philosophy becomes a portentous menace and catastrophe. Henri Poincaré, a great philosopher of science, earnestly warned long before the rise of materialistic scientific amorality, "l'art pour l'artism" (art for art's sake) would lead toward the edge of the abyss of nihilism.

According to the basic article of Marxism-Leninism, there is no other science except that which serves and supports the ruling Communist Party. Any scientist, as a robot, is the property of the state. His freedom is that of a squirrel inside a cage, running on a rotating wheel. If he is properly submissive to the "big comrade" and especially if he makes a valuable contribution which has improved the technique of enslavement, then he is provided some comfort. He may be given a dacha in Moscow's suburb of Zhukovka, the object of envy of any hard laboring comrade.

Physics or astronomy usually provide the most effective means of propaganda for certain favorite communist atheistic beliefs, as I observed on Moscow's Planetarium. Here properly trained and brainwashed robots explain the functions of cosmic mechanism. And how revealing to observe the swinging Foucault pendulum in St. Basil Cathedral on Red Square. It is now an anti-God Museum in the highest tide of their antireligious drive. There I saw an inscription above the entrance: "Comrades, sever your ties with religion and join the ranks of godless!" With sadness I watched the

Continued on following page

nezáživné doktriny se měly zakořenit jen v průmyslových střediscích Západu, nikdy netušil, že primitivní Rusko "mužiků", přičiněním jakéhosi Vladimíra Iljiče, fanatického adepta teroristických doktrin Nechayevova katechismu a Marxova lidsky nepřírozeného utopismu, stádovosti, se stane hnízdem apokalyptické katastrofy nejen Ruska, ale celé západní kultury. Je to asijské přepadení dalekosáhlých rozměrů. Celý svět vstupuje do netušeného předělu věků a lidská společnost dříme v lethargii elektronického opia. Aniž bychom se rozšiřovali ohroženým stavem zbývajících svobodné Evropy, ve Spojených státech marxismus-leninismus se uvádí naivními "experty" na kolejích a univerzitách jako nejlepší cesta k řešení ekonomických problémů přesto, že tyto bolševické doktriny v zemích marxistického teroru jsou pouze udržovány zločinným násilím a rozkladem tvořivé lidské společnosti.

S koncem druhé světové války se nedostavil žádný mír. Bylo to je příměří, za posledních 38 let od Hirošimy nebylo dne, aby se někde na světě neválčilo. Skutečný holocaust se rozpučel a stále narůstá s druhou polovinou dvacátého věku, jak se blíží přechod do třetího tisíciletí. Ačkoliv války byly trvalou částí světových dějin, je nezbytné, abychom nahlédli do povahy současných rušivých příčin planetárního rozvratu naší kosmické lodě. Tato otázka mně stále tane na mysli, když jako astronomický poutník se zadívám do míru a velebnosti hvězdného nebe. Ve své životní pouti si vděčně připomínám bližší poznání vzácných zářivých zjevů, Flammarion, Eddington, Einstein, Gandhí, Tagore. . . a jiní v duchu Březinových Stavitelů chrámu, známé i neznámé diamanty charakterů nezlomné víry v konečné dobro nepochopitelného světa dění. Ti nesli nepochybné svědectví, že jen cestou úcty k životu, jak učil Albert Schweitzer, lze vybudovat Civitas Dei. Město Boží, vedle pomíječnosti hrubých, násilných říší pozemských. Je jistě pozoruhodné, že v tento čas slávy vědeckých vymožeností vedle stálého vyhrožování zničení celých měst, svět měl možnost si připomenout 35. výročí tragického Gandhíova konce rukou atentátníka z jeho vlastní hinduistické víry. A přece Einstein poznamenal o Mahatmovi, že "za tisíce let si lidstvo těžko představí, že takový člověk chodil po tomto světě".

Když mně bylo dopřáno přebývat v Gandhíově ašramu ve Wardhě ve střední Indii v srpnu 1935, kdy jsem denně usedával na zemi po jeho levé straně při dvou skromných jídlech, tu vystává v paměti celá řada aforismů z bohatého zdroje moudrosti tohoto nejvyšší disciplinovaného a nekompromisního vlastního vyzkoušení svých ideí satyagrahy, síly duchovní a ahimsy, nenásilí. A skutečně v dnešním světě násilí ateistického marxismu-leninismu a nezměrných zločinů sovětských otrockých gulagů, Gandhíův zjev plně opodstatňuje Einsteinův výrok. Sám americký vyslanec v Indii, Chester Bowles, se s obdivem pozastavil nad Gandhíovým výrokem, na nějž již před léty poukázal evropský občan ve švýcarském exilu Romain Rolland:

"Je možné ojedinelému člověku postavit se proti veškeré moci nespravedlivého imperia tak, aby zachránil svoji čest, svoji duši, své náboženství a dát takto základy k pádu takového imperia nebo k jeho obrození."

Ano, což se tak nestalo v říši římské před dvěma tisíciletími? Jen svrchovanou obětí byl to ukřižovaný Kristus svoji porážkou a ponížením, který připravil základy k přemožení všemocného imperia, jež mělo daleko slibnější podmínky k pozemské věčnosti než dnešní sovětské imperium se šestinou kontinentálního povrchu světa. V Tagorově Šantiniketanu jedna oddaná ctitelka Gandhíova mně zaznamenala v tomto směru náležitý výrok Mahatmův: "At' je to jakákoliv civilizace, všemocná říše nebo národ, budou vyhlazeny z povrchu světa, jakmile upnou svoje přesvědčení v nespravedlnost, lež nebo násilí." Vybavuje se mi rozprava s Einsteinem v jeho domově již v americkém exilu v Princetonu po mé druhé návštěvě Indie. Bylo to dva roky po Gandhíově atentátu a Einstein mimo jiné poznamenal, že by Gandhí "svoji satyagrahou neobstál pod nacismem, to bylo možné jen v poměrně liberálním, zastaralém britském imperiu". Odpověděl jsem, že sice souhlasím, avšak zdůraznil jsem, že dnes je oprávněn názor, že komunistický zločinný teror je daleko horší již ve svém víc než půlstoletém trvání.

V obou posledních stoletích epochální, meteorický vývoj racionalistické vědy daleko předstihl všelidské sklony etické, atavistické pudy jeskynního primitiva jsou tím větší hrozbou, když tento šklebící intelekt se dívá do kosmického zdroje bezcílné černé díry, odkud očekává explozi tvoření. Legie ateistických badatelů a vychytralých konstruktérů termostatického šangrila inspirovaly Marxe a Engelse, že člověk je Bohem. Engelstvrdil, že s rozvojem vědy, filozofie, láska moudrosti pominula. A tak právě dilema

Pokračování na následující straně

našeho věku se nalézají v horečné dialektice, ve vášnivém zápasu dvou kontradikcí, protějšku dobra i zla. V amorálním pěstění "vědy pro vědu" a uchvácení moci nad zákony přírodními vystupují prorocké postavy jako byl Tolstoj, Bergson, Gandhí a jiní neuznaní světci, kteří právě proto zintenzivněli svou víru v konečnou duchovní prapříčinu všehomíru.

Již v 5. století před Kristem starořeční filozofové, zvláště ve škole Heraklitově a Parmenidově, učili, že veškerá existence a vývoj je výsledkem stálého zápasu dvou sobě odporujících principů. Po staletích Hegel s počátkem minulého století šířil doktrínu stálé změny působené zápasem sobě oponujících živlů. Jeho dialektika však vířila ve filozoficko-teologickém zaměření. Zápas kontradikcí a sobě odporujících elementů byl působen vzájemným vlivem absolutního Božího vědomí na konečné vědomí člověka. Hegelova dialektika je tedy příkladem absolutního idealismu. Rovněž materialismus, nauka o prvenství a objektivní skutečnosti hmoty, má svůj zřejmý počátek v 6. století před Kristem v Demokritově atomismu. Demokritos z Abdéry učil, že vesmír sestává z prázdnoty, vákua a z nedělitelných zrn, atomů. Toto učení bylo velmi přísně potíráno církevními autoritami po celý středověk jako nebezpečný zdroj neznabožství. Když byl atomismus oživen s 18. stoletím, materialismus se stal módním názorem francouzských filozofů, až se posléze vybrousil do formy velmi populárního systému Comteova pozitivismu. Toto se shodou okolností přihodilo v období zlaté éry prvotřídních objevů fyzikální vědy. Právě tento fakt podnítil postupný levicový odklon od Hegelova idealismu v osobnostech mladých hegelovců, jako byl Feuerbach, Bauer, až se posléze na obzoru tohoto směru vynořily dvě význačné postavy - Karl Marx a Friedrich Engels, kteří se stali zosobněním formulace nové ideologie, již bylo určeno, aby hluboce zasáhla s 20. stoletím do dějinného vývoje západní civilizace. Již vlastní fakt, že Marx a Engels a o něco později Lenin, vystupují na scénu v tomto historickém momentu epochálního vývoje materiální fyzikální vědy, je kategoricky pokládán marxistickými ideology za příznak doby, neboť oba, Marx i Engels, byli toho názoru, že nastávající doba vědy je věkem proletariátu. To ukazovaly s počátkem 20. století všechny příznaky objevů v oboru elektroniky a komunikace, jež připravily půdu k odsouzení člověka-jednotlivce do exilu davovosti a kolektivismu.

Jako reakce proti hegelovskému idealismu Marx a Engels jsou pravděpodobně víc než kdo jiný zodpovědní za historické spojení dialektiky s materialismem. Podle jejich názoru věda a vědecká metoda plně odůvodní toto náležité spojení. Bylo to právě v ovzduší poloviny 19. století, jež kynulo ustavičným proudem prvotřídních, fenomenálních fyzikálních objevů, kdy Marx formuloval a domníval se, že objevil klíč ke šťastnému lidskému životu v národohospodářských kategoriích. V těchto kategoriích materialismus nabývá formu ekonomického determinismu, který je nápadně rovnoběžný se současným panujícím názorem deterministického vesmíru astronomova. Marxistická dialektika vstupuje do role třídního zápasu a sociální, historická existence člověka se stává mírou všeho veškerenstva. Marx sám však nikdy nepomýšlel na sestavení všeobecného filozofického nebo ideologického systému a pojetí světa z rozsáhlého území svého chimérického intelektu. To bylo zahájeno jeho celoživotním oddaným přítelem a podporovatelem Engelsem. V tom bylo dále s různými obměnami usměrňováno četnými stoupenci, především Leninem. Proto máme dnes v druhé polovině 20. století dialektický materialismus marxisticko-leninského podání, který jako neomylné dogma nařizuje cesty myšlení a upravuje každou učebnici, kdekoli komunistický režim autokraticky drží oči vlád. Marxistické doktrináři demagogicky stejně jako naivně připisují ke svému systému přívlastek "vědecký". To asi proto, že Marx stejně jako Engels popřel jakoukoliv potřebu filozofie, která prý zanikla s vývojem vědy. Stejně jako ti dva, tak i dnes většina lidstva se sklonkem 20. století, ve svých iluzích netušili, že věda bez filozofie se stává sociální hrozbou ba i katastrofou.

Když marxisticko-leninská nauka socialistického (rozuměj komunistického) univerzálního elixíru byla ustanovena v totalitním státu, tu obraz světa a lidské společnosti se zdál a dogmaticky vykládán jako dokonalý, logický a nepochybný. Komunističtí intelektuální statégoři zarámovali marxismus-leninismus do konečného kodexu neomylného učení, za nímž není jiného odvolání než protirevolučního rozkolnictví. Ve vesmíru není již jiné moudrosti. Neexistuje jiné vědy než ta, která slouží programu a zájmu "Strany", t. j. strany komunistické. Věda je tedy stranická, nikoliv objektivní. V tomto směru fyzikální věda, především astronomie, se těší obzvláštní propagandistické pozornosti. To nemohlo uniknout mé pozornosti v moskevském planetáriu, kde náležitě ohoštění roboti vysvětlovali funkce kosmického

Pokračování na následující straně

crowd of impoverished proletarians gazing at the swinging pendulum, intended to demonstrate that a human god is in position to refute any claim of the existence of any divinity. Thus, little wonder that in the USSR the social and economic position of a good physicist equals that of a cabinet minister.

What are these qualities of physics and astronomy so appealing to the Communist cultural planners? I was naturally interested in this aspect of Soviet life during my several visits and three train journeys through Siberia. Foremost, Marxism-Leninism emphatically upholds that the Universe is deterministic and knowable, computable, predictable. Namely, the Universe is dialectically materialistic, nothing supernatural about it. Preferably it is eternal because then it will not arouse the dangerous inquiry about its creation. Thus, as Democritus advocated, it is a Universe without God. This means that it is only a question of time that man will solve all mysteries which, in the past, were ascribed to a supernatural being. This, then, is basically the communist universe where only man-god is supreme. The startling fact is that the Western world, despite its apparent religiosity, holds a view not too far removed from that in the codes of Marxists.

As previously stated, the formative period of Marxism flourished with the revolutionary rise of science. Just at the turn of the 19th century, the rationalistic worldview obtained an unparalleled impulse. Laplace, in 1798, then published his sensational mathematical formulation of his hypothesis on the origin of the solar system. It was a triumph of the mathematization of physics. To Napoleon's inquiry on the complete absence of any reference to God in the entire volume, Laplace retorted: "Your majesty, I did not need him." After the most stirring confirmation of Halley's first prediction of his comet, another proof of Newton's law of gravitation appeared when the agnostic director of Paris Observatory, Leverrier, calculated the location of the unknown planet merely through its perturbing effect upon its planetary neighbor, Uranus. The arrogant director would not even look through the telescope. The unknown planet, Neptune, was sighted in 1845 by Galle at Berlin observatory in the celestial location as deterministically computed.

The frame of this exposition does not permit elaboration on the growing harvest of discoveries with the coming of the 20th century that actually enacted the second scientific revolution in the post-Newtonian era. This was assured by a galaxy of immortal names of classical physics and by the Galilean-Newtonian period being melted into Einsteinian physics. This maintains there is no experiment that would prove absolute motion or the state of rest because motion and rest only have meaning inside the frame of space and time in which we are imprisoned as physical, material beings. Herein is the root of the ephemeral illusions of Marxism-Leninism as a perverted form of dialectical materialism.

Finally, Marxism-Leninism as paganism, apostasy at the end of the second millenium, is the fateful omen of an immense depression of mankind on both sides of the monstrous Iron Curtain. If flourishes in science departments of universities, in laboratories of secret research, in theological seminaries where we hear the resounding echo that God is dead, and consequently the naive ambition to sustain Christian-Marxist dialogue. Yet at the gateway into the region of enslaved humanity I read that passage from Dantean Inferno: "Lasciate ogni speranza voi ch'entrate", (Abandon all hope you who are entering). Solzhenitsyn, who for eight years experienced Dantean hell in Soviet gulags, continues to warn us that Marxism-Leninism, which, for the sake of imperial communist design, justifies any lie, fraudulence and brutal merciless violence, as a cancer either destroys the entire humankind or must be eradicated from the entire world.

The expansion of this nihilistic teaching was facilitated by mass-man in the technological age as he lost one important dimension of his religion - dimension into depth. Driving forces of industrialized and urbanized society are expanding horizontally, and have progressively vitiated the religion of mass-man in an anonymous collective. As the theological thinker, Paul Tillich, indicates, the most significant symbol of the superficiality of spiritual life is the physical "conquest of space". The outer space, the wasteland, vacuum, as Malcolm Muggeridge describes, is that region where the devil vanished after Jesus resisted Satan's three temptations, especially that one on a high mountain, with perfectly valid promises in devilish terms. How many takers of temptation have emerged in our times, tyrants ever more cruel and criminal than those whom they replaced, yet Jesus simply said ONLY GOD SHOULD BE WORSHIPPED. With the coming of the third millenium the world will face unimaginable changes only to prove that Divine Love always abides in His Universe.

mechanismu. A což, když se zotročení proletáři dívali na kymácející se Foucaultovo kyvadlo v katedrále sv. Blažeje na Rudém náměstí, hned naproti kremelské věži, která do dneška nezměnila svého jména, věž Spasitelova - Spaskája bašňa -. Ano, toto kyvadlo právě v kdysi posvátné katedrále dnes má dokázat, že neexistuje žádný nadpřirozený vesmír. Fyzika, astronomie, chemie se stávají v marxistické společnosti jakýmsi hledanými pastýřskými vodítky lidských davů a poskytují racionální klíč ke slíbené šťastné budoucnosti proletářů světa.

Nadchází tedy otázka: Které jsou to poznatky fyziky a astronomie, jež komunističtí režiséři pokládají za velmi hledané prostředky k utvrzení svého stranického programu? S vývojem fyzikálních věd od doby Galileovy a Newtona badatel poznává, že ve vesmíru existuje našim smyslům pouze pozorovatelná hmota a jak již před 2 a půl tisíciletí Pythagoras učil, že vesmírem vládou zákony matematicko-geometrické. Pro Pythagora Bůh je Geometrem. Po dvou tisíciletích Newton to potvrdil, když formuloval univerzální zákon gravitační. To vedlo k názoru, že vesmír je deterministický, předurčitelný, vypočitatelný a rozumově poznatelný. Rozhodně vesmír není a nikdy nebyl nadpřirozený. Je to vesmír bez Boha. Je tedy jen otázkou času, jak marxista spekuluje, kdy člověk, sledující vyhraněnou metodu vědeckou, rozluští jakékoli tajemství, jež v minulosti bylo připisováno náboženským mystikám Bohu. Přichází tu člověk k iluzornímu názoru, že on je vlastně tím Bohem. Když fyzik popisuje matematickými rovnicemi běh smysly vnímatelných vjemů, tu se domnívá, že jestli vůbec kdy Bůh existoval, je tedy dnes jakýmsi penzionovaným inženýrem, technologem. Není tedy překvapující, že nejen za železnou oponou, kde náboženství jakéhokoli druhu je horečně potíráno, ale celá západní civilizace se svým globálním rozšířením velmi vážně zapůsobila triumfální vědou na zesvěšnění, sekularizaci náboženství a požárové rozšíření materialismu. Jak se formulovaly první fáze vlivu vědeckých úspěchů na lidské myšlení?

Bylo již výše uvedeno, že formativní období marxistických doktrín náleží do úrodných desítekletí vývoje fyzikálních věd v 19. století. Rozmach materialistické filozofie dostal neporovnatelný impuls přímo na samém počátku 19. století, kdy francouzský ateistický astronom Laplace v roce 1798 uveřejnil svou senzační matematickou formulaci hypotézy o vzniku sluneční soustavy s původním názvem "Exposition du système du monde". Když Laplace odpovídal Napoleonovi, proč v celém díle není zmínka o Bohu, tu Laplace odpověděl: "Vaše veličenstvo, já jsem ho nepotřeboval." Ještě větším vítězstvím Newtonovy matematické fyziky je Leverrierův výpočet polohy tehdy neznámé planety Neptunu na základě perturbací vlivu sousední planety Urana - stalo se tak v roce 1845. Ve své agnostické aroganci byl Leverrier, ředitel pařížské hvězdárny, tak jist svým výpočtem, že se ani nepodíval do dalekohledu; byl to hvězdář Galle v Berlíně, který přesnost výpočtu potvrdil, když našel Neptun v matematicky určené poloze oblohy. Jak profesor Vorovka na Karlově univerzitě nám přednášoval, charaktery těchto badatelů nebyly v symetrii s jejich nebeskou vědou. I to se dobře hodí do pragmatických sklonů marxismu-leninismu, jakož i determinismu. Vesmír byl tedy pokládán pouze za složitější mechanismus a je tedy jen otázkou času, kdy inženýři sestaví jeho model a matematikové promítnou každou událost do sítě svých předurčujících rovnic. I transplantace orgánů lidského těla a umělá inseminace podněcují iluze, že doba není daleká, kdy chemikové najdou tajemství původu života, jak se to marxističtí adepti dovídají v jejich Engelsově bibli "Dialektika přírody". Ostatně sovětský Oparin je již na cestě, když zjednodušuje kosmický proces a praví, že život povstal ve "složitějších" vibracích konečných fyzikálních částic. Byli však geniální badatelé, jako byl Newton, Faraday, zbožní synové církve, kteří sami netušili, že věda, kterou budují, v představách omezených vědomí se stane nástrojem dalekosáhlého odpadlictví, apostáze. Marxisticko-leninský ideolog přichází k názoru, že ani není třeba náboženství potírat nebo ono samo zajde dalším vývojem racionální vědy. Tohoto procesu jsme svědky se sklonkem našeho století.

Technické úspěchy, ať je to dobývání prostoru v soutěži dvou velmocí, divy elektromagnetického záření s jeho aplikací v televizní záplavě, v níž lze vyplachovat mozky pro dobré nebo zlé, obzvláště inspirující marx-leninskou expanzi. Za takových okolností komunističtí architekti sociální reorganizace lidstva si kouzlí, že jim jedině náleží budoucnost. Právě před tímto dogmatickým ujišťováním si klademe otázku: Je dialektický materialismus posledním slovem a konečnou formou lidského vědění, jak se marxisté snaží dokazovat? Což jsme neslyšeli již mnohokrát v dějinách lidstva a civilizací podobné katagorické diktáty, zatímco poměrně krátký průběh dějin úplně změnil vzhled šachovnice

KAREL HUIER, D. Sc., Guerry Professor Department of Physics and Astronomy Emeritus s věrnou svou chotí HARRIETOU

Dva naši věrní přátelé -
naším srdcím nejbližší!

lidských názorů? Jen letmý pohled do dějin filozofie ukáže, že dialektický materialismus je jenom jedním z celé řady filozofických soustav, jež kvetly na chvíli, aby zase zapadly do minulosti lethargických galerií dějin. Středověký scholasticismus mohl diskutovat bez konce, kolik andělů tancuje na špičce špendlíku! A přece každý myšlenkový názor může obsahovat prvek pravdy, ale i ta nejlepší doktrína se ihned mění ve zlo, jakmile se zahalí do úboru politické moci a dogmatismu neomylnosti. Marx-leninští diktátoři jsou právě vystaveni tomuto dějinnému nebezpečí, když mluví z katedry své politické zločinné moci, že jedině oni mají nejdokonalejší vědu. To nám připomíná postavení vládnoucích aristotelovců, když konfrontovali Galileu ze svých stolic inkviziční moci, ač Aristoteles byl před staletími docela rozšafný a snášenlivý mudrc, jehož učení se dosud vykládá na univerzitách. I Galileovy důkazy zemské rotace a pohybu kolem Slunce, jež byly radikální novinkou ve své době, byly kolikrát korigovány, zvláště Einsteinovou fyzikou, která ukazuje, že neexistuje experiment, který by dokázal absolutní pohyb nebo stav klidu, neboť tyto mají smysl pouze v rámci prostoru a času, kde jsme uvězněni jako fyzické bytosti.

Dialektický materialismus a jeho odrůda ve formě marxismu-leninismu jakopohanství našeho konce druhého tisíciletí, je osudovým příznakem dalekosáhlé deprese lidstva na obou stranách železné opony. Kvete na přírodovědeckých fakultách univerzit a v laboratořích tajných výzkumů, v teologických seminářích, kde prohlašují, že Bůh je mrtev a proto udržují ambice křesťansko-marxistického dialogu stejně jak je oficiálním názorem intelektuálních vůdců za železnou oponou, kde lze nad vchodem číst z počátku Danteova Inferna: "Lasciate ogni speranza voi ch'entrate" - Zanechte všech nadějí vy, kteří vstupujete. Jak Solženicyn, který prošel Danteovým Infernem sovětských gulagů, nám stále připomíná, že marxismus-leninismus, který ospravedlňuje lež, podvod a násilí, jako rakovina buď zničí celé lidstvo nebo musí být vymýcen z celého světa. Rozšíření této nihilistické nauky bylo usnadněno tím, že člověk v technologické civilizaci ztratil jeden důležitý rozměr svého náboženství - rozměr do hloubky. Hnací síly zindustrializované a zurbanizované společnosti se rozpínají do šířky a postupně zpovrchňují náboženství davového člověka. Jak teologický myslitel Paul Tillich naznačuje, nejvýznamnějším symbolem zpovrhnutí duchovního života je dnešní fyzické "dobývání prostoru", který je tou pustinou, vakuem, kde zmizel satanáš, když Ježíš rezolutně zamítl tři jeho vážná pokušení, zvláště ono na vysoké hoře se slibem všech říší a moci světa a kde Kristus pravil, že dlužno uctívat jen Boha než všechny klamy a bludičky slibů proletářského ráje v našem věku. S třetím tisíciletím se dostaví na svět netušené a dnes nepředstavitelné změny, jež budou novým důkazem, že Boží láska stále bdí na všemohým.

ARCIREVOLUCIONÁŘ

KAREL MARX

5. 5. 1818 - 14. 3. 1883

Byl jsi arcidělem světa předurčený,
abys proti Bohu svobodný lid štal,
Kristus na Golgotě kdysi umučený,
sám Tvé hříšné plány často křížoval.

Rudou rakovinu měl jsi v každé tkáni,
mnohé jsi jí poznamenal skvrnami,
Tvůj židovský mozek myslel bez přestání,
opiem se celé lidstvo omámí.

Proletář? Spíš lenoch - k tomu ateista
pro své stoupence jsi tajné plány kul
na lid, jenž ctil Pannu Marii a Krista,
aby v komunistickém jhu zahynul.

Chtěl jsi, aby vládla vyvolená rasa,
otrokům, jimž poroučel by mocný stát,
proto rudý ďábel Tvé učení hlásá,
přítom nepřestává podvádět a lhát.

Znal jsi pouze starou, měnící se éru,
neuměl jsi prozíravě předvídat,
dobu družic, atomu a komputerů,
v níž chce vládnout světu bolševický stát.

Lenin - Blank, šířitel rudé rakoviny,
jako Ty o světovládě stále snil,
proto domy, půdu, továrny a mlýny
lidu ukradl a potom znárodnil.

V Palestině první kibuc založený
měl být vzorem pro sovětské kolchozy,
v nich pak otročili muži, děti, ženy,
jež přežili revoluční explozi.

Sto let od Tvé smrti v hrůzách uplynulo,
rudá rakovina už svět prolíná,
milióny křesťanů již zahynuly
za to zotročený lid Tě proklíná.

Za nevinnou lidskou krev, jež všude teče,
za zabraná cizí teritoria,
vrah před přísným Božím trestem neutěče,
svět zachrání Kristus Pán a Maria.

Josef V. Tománek
(New York, březen 1983)

Vzpomínka na ing. Pagače

Michal Racek

Znali jsme se krátce a hned jsem věděl proč
nám láska k vlasti ukázala cestu
těžkou a jen pro někoho. My kráčeli k městu
nám sudba trní určila. Těm lehkým kolotoč.

Znali jsme se krátce a hned jsem rozuměl
jen linky dopisů nám mysl spojovaly
a přece oba jsme tvář nepřátel svých znali
a jeden pro druhého pochopení měl.

Tak bez příkras. Zde moje ruka k stisku
Neříkám sbohem, vždyť setkáme se znovu
Neříkám naposled a nejdu ani k rovu
Vždyť jednou cestou jdem k velkému obelisku.

My máme jeden cíl a jednu cestu danou
Někdy se ztratíme a najdeme se zase
nás v dále čekají Vlast, Volnost v celé kráse
tak tedy ruky stisk a zase na shledanou.

Ukřižování, jak je zobrazil proslulý Tintoretto. Obraz Kalvarie
naplňuje dnes celý svět. Statisíce, ba milióny křesťanů nesou kříž
Krista...

Ti, kteří pomohli ukřižovat Pána Ježíše Krista, zanechali světu také potomstvo,
které usiluje dnes o ukřižování celého světa. Musíme tedy bránit naši svobodu
do posledního dechu.

UMLČENÝ A SLEPÝ LID
FIDELA CASTRA

Josef S.

Velikou ctností Reaganovy
administrativy bylo a je
nazývat věci správným a
přesným jménem. Sem a
tam některé akce byly
opožděné anebo dokonce
zhudlařené. V každém pří-
padě Reagan ukázal a
předvedl mistrovský dar pro
užívání vhodných výrazů.

Prezidentova řeč k národní
nadaci kubánsko-americké
v Miami byla dokonalým
úspěchem. Před tím promlu-
vil ke Kongresu a národu o
situaci ve Střední Americe a
současně načrtnul celý prob-
lém a podal návrh na jeho
řešení. Řekl - mimo jiné:
"Dnes nový kolonialismus
ohrožuje Ameriky. Povstal-
ci, vyzbrojení a řízení
velmocí velmi vzdálenou se
snaží vložit filozofii, která je

cizí na všechno v co my
věříme a přiči se naším
zásadám. Kdekoli zmíně-
ná filozofie byla uvedena v
praxi, přinesla útlak a
lidské strádání. Není tu
jasnějšího příkladu nad
onen kubánský!"

Jak víme, na Kubě jasné
vidíme výsledek prokletých
nelidských pravidel v podobě
vězení F. Castra "nového
rudého fašistického režimu".
Dělnické hnutí zničeno,
církve potlačeny, svoboda
slova a tisku sraženy k zemi,
mládež země krvácí při
afrických dobrodružstvích a
celkové hospodářství je smut-
ným "vtipem"! Toto je
společnost vytvořená k vtěle-
ní řečnění a podpory moci
stárnoucího diktátora. To
vše generace přiblížých inte-
lektuálů (vzdělanců?) zda-
leka obdivovala. Reaganovo

posluchačstvo v Miami zná
pravdu z vlastní hořké
zkušenosti. Reagan ji odvo-
dil z osobního pozorování a
zdravého rozumu.

Prezident opět opakoval
návrhy, které doporučil
Kongresu k podpoře terčů
Castrova režimu - ve Střední
Americe a znovu požádal
kongresní finanční podporu
rozhlasu Martí s informace-
mi o minulosti F. Castra -
pro umlčený a slepý lid na
Kubě. Končil závěrem řeči
Theodora, Teddy Roosevel-
ta (ne F. D. Roosevelta): "My
zde v Americe držíme v ruce
naději světa, osud příštích
roků a bude naší hanbou a
ostudou jestliže v našich
očích světlo odhodlání a
rozhodnutí bude zkaleno..."
Přirozeně sovětská tisková
kancelář velmi ostře napad-
la projev R. Reagana.

Ideová náplň České kaple a její umělecké pojetí

Oldřich Holubář

Od nepaměti stála sochařská podoba Panny Marie Hostýnské v popředí ostatních českých Madon. Její typicky česká barvitost a lidové zpracování jí dodávají, zejména pro nás v cizině, hřejivou přitažlivost. Zvláště je to však její historie, znázorněná svazkem blesků, jimiž kdysi vyhnala tatarské invazní oddíly z Moravy, která zdůrazňuje její aktuálnost. Toto dílo je v náboženském umění snad jediné, které znázorňuje Pannu Marii nejen jako něžnou milující Matku, ale i jako Ochránkyni, která nemilosrdně trestá bezpráví a bezbožné barbarství. Úcta k ní je rozšířena jak na Moravě, tak i v Čechách a na Slovensku, i za hranicemi československého státu.

Byly to právě tyto důvody, které vedly tvůrce České kaple v Národní svatyni ve Washingtonu k tomu, aby naše celonárodní kaple byla věnována a zasvěcena Panně Marii Hostýnské. Aby nám připomínala náš domov a jeho katolickou tradici a aby se stala místem, kde se rádi sejdem, abychom uctívali Velkou Ochránkyni Moravy i celé naší vlasti. Proto také celé pojetí interiéru České kaple bylo řešeno tak, aby nám připomínalo onu prostou a čistou krásu našich kostelíků, jejich vybělené zdi, jejich dojmavou vznešenost a prostornost v paprscích nedělních jiter. Pro obložení stěn byl vybrán travertýn světlého tónu, který poskytuje měkký a hřejivý pocit. Sloupy byly obloženy červeným mramorem, jenž spolu s bělavým travertýnem připomíná naše národní barvy. Oltář umístěný ve středu kaple je vyhotoven z téhož červeného mramoru.

Socha Panny Marie Hostýnské, provedená sochařkou Marií Grace Kánovou z Houstonu v Texasu, je umístěna v popředí apsidy, kde dominuje celému vnitřku kaple. Je volným osobitým zpracováním originálu sochy, jak ji známe ze sv. Hostýna. Její roucho září jako skvost v purpurové a modré polychromii, která spolu se zlatou svatozáří na pozadí činí sochu ústředním motivem umělecké výzdoby kaple.

Na čtyřech sloupech, vymezujících střední prostor kaple, jsou umístěny skupinové reliéfy českých světců, světic a patronů. Tyto umělecké práce jsou od sochaře George Mathisen ze Sharon v Connecticut. Kompoziční seskupení světců na každém sloupu zobrazuje vždy jednu ze čtyř tradic českého křesťanství: Svatí Cyril a Metoděj se ctihodným biskupem A. Cyrilem Stojanem představují tradici cyrilometodějskou. Mezi atributy je také průčelí chrámu na Velehradě. Tradice svatovojtěšská je zastoupena sv. Vojtěchem, sv. Prokopem a blahoslavenou Mladou. Kompozici doplňuje také chrám sv. Víta v Praze. Do tradice svatováclavské patří sv. Ludmila s mladým knížetem Václavem, blahoslavená Anežka Česká a sv. Zdislava. Skupinoplňující symboly panovnického rodu Přemyslovců. Tradice nepomucenská je vyjádřena skupinou kněží - zpovědníků. Je tu sv. Jan Nepomuk, blahoslavený Jan Sarkander a blahoslavený Klement Holbauer. Postavy doprovází symboly zpovědního tajemství a jejich mučednictví. Soubor těchto čtyř reliéfů utváří České nebe a je odlit do bronzu, jehož lesk na povrchových plochách spolu s tmavočerveným mramorem sloupů na pozadí působí silným dojmem.

Jak nasvědčuje samotný název, Česká kaple byla rovněž vybudována k počtě sv. Jana Nepomuka Neumanna, rodáka z Prachatic v Čechách, který byl biskupem ve Filadelfii a nedávno byl Svatým otcem prohlášen prvním americkým světcem. Pocta je vyjádřena monumentální sochou, ztělesňující postavu tohoto světce a je umístěna ve vstupním prostoru kaple mezi zpovědníci po obou stranách. Toto kompoziční spojení má také svou symboliku. Socha je dílem Jana Koblasy, snad nejvýznačnějšího současného českého sochaře světového formátu, který žije a je profesorem na Akademii umění v Kiel v západním Německu. Již dnes můžeme říci, že jeho sv. Jan Neumann je dílo mimořádné umělecké hodnoty. Je hlubokým zpodobněním osobnosti biskupa, který se cele odevzdal do služeb víry a péče o mládež a jejího vzdělání. Socha je provedena v bronzu a postavena na nízkém mramorovém podstavci. Světec jakoby vcházel spolu s věřícími do kaple. Jeho oči jsou upřeny na sochu Panny Marie v popředí, jeho levá ruka tiskne biskupskou berlu a pravá ruka naznačuje odevzdané gesto směrem k Hostýnské Matce. Tato spojitost vytváří jímavou harmonii duchovního sepjetí. Ostatky tohoto světce jsou umístěny v bronzovém relikviáři, umístěném na jednom ze sloupů se skupinou se sv. Janem Nepomuckým. Relikviář byl rovněž zhotoven Janem Koblasou. Ostatky jsou ve schránce na zlatém disku ve věnci rudých granátů.

Vstup do České kaple je předělen mohutnou bránou vyplněnou skleněnou vitráží, řešenou a provedenou umělkyní Isabel Piczek z Los Angeles. Spolu se svojí sestrou Edith vytvořila velkou řadu chrámových okenních výzdob v Americe i v Evropě. Vitráž naší kaple předvádí epizody ze života sv. Jana Nepomuka Neumanna, jeho působení mezi ranými přistěhovalci, jeho pozornost k dětem, pro které zakládal katolické školy v této zemi, ale hlavně jeho lásku a oddanost k Nejsvětější svátosti oltářní, jako zakladatele 40-hodinové adorace. Skleněná vitráž doznívá na oknech kaple, jež vrhají do prostoru sluneční světlo.

Na protilehlých bočních stěnách, v souladu s románskými okny, jsou zasazeny mozaiky Karla Zedníčka z New Yorku, zobrazující sv. Václava a Pražské Jezulátko. Obě díla reprezentují snad nejrozšířenější motivy našich náboženských, ale i národních tradic. Umělec vtělil do těchto děl symboly trvání a odkazu naší historie. Svatý Václav nese Svatováclavskou korunu - odkaz Karla IV. - Otců vlasti. Světec třímá slavný praporec víry a dílo je doprovázeno slovy chorálu: Nedej zahynouti nám ni budoucím! Pražské Jezulátko, k němuž úcta jerozálémá do celého světa, zpřítomňuje lidství a Božství Ježíškovo. Je obohaceno motivem historické Prahy a svou barevností vyjadřuje krásu, kterou je tento námět opředen.

Nad středem kaple, ve vyvýšeném stropu, se rozpíná světlá skleněná a bronzová postorová konstrukce, dílo umělce Jiřího Chvojky z New Yorku. Tvar je rozvržen do rozměrné křížové kompozice, připomínající svým uspořádáním monstranci. Textura leptaných skel tříští světlo do třpytivých paprsků, zalévajících oltář. Strop je podle Chvojkyho návrhu pojednán také barevně a nad apsidou, v souladu se sochou Panny Marie, je nápis: Zůstaň Matkou lidu svému.

Oltář uprostřed, vyvýšený na mramorovém stupni stejné světlé barevnosti se stěnami, je opatřen bronzovým zdobným křížem a dvěma svícny, jež vytvořil umělec Jaroslav F. Huta z Toronta v Kanadě.

Kaple bude doplněna ještě druhým relikviářem s ostatky Svatého Kříže, které byly nedávno České kapli věnovány. U vchodu je připevněna památná mramorová deska, do níž je ve třech schránkách vložena prst' ze Sv. Hostýna, z rodiště sv. Jana Neumanna v Prachaticích a ze základů chrámu sv. Víta v Praze, v místě pod kaplí sv. Václava. Deska byla posvěcena Svatým otcem Janem Pavlem II. při jeho návštěvě Národní svatyně Neposkvrněného početí v říjnu 1981. Jsou na ní vyryta slova: The first stone for the Czech National Chapel of Our Lady of Hostyn in honor of St. John Nepomucene Neumann was blessed by the Holy Father John Paul II. on the occasion of his visit at the Shrine of the Immaculate Conception. Česká kaple bude bezpochyby nejnavštěvovanější, protože jsou v ní umístěny zpovědní místnosti pro všechny věřící, kteří přijdou do katedrály. Místnosti jsou upraveny jak pro tradiční soukromou zpověď, tak i pro nový způsob hovoru se zpovědníkem.

Máme-li charakterizovat Českou kapli jako celek, je třeba říci, že její architektonické a umělecké pojetí bylo řešeno tak, aby nejen navazovalo na okolní prostory katedrály, ale aby kaple současně byla představitelkou zvláštnosti českého umění a ryzí zbožnosti našeho lidu, jak o tom svědčí naše křesťanská historická kultura. Avšak největší pohnutkou k vybudování kaple byla touha Čechů a Moravanů zřídit ve svobodné zemi svůj vlastní stánek ke cti a slávě Boží a projevit naši úctu k Matce Boží Svatohostýnské.

Velehradský obraz Matky Unie od akademického malíře Dítěte. Před tímto obrazem se konaly proslulé sjezdy pro sjednocení Slovanů - unionistické. Další je v římském Nepomucenu. Zpodobnění uctívaného obrazu posvětil v Lisle pozdější kardinál státní tajemník Ameleto Cicognani před unionistickým sjezdem v americkém opatství.

Blízko Bystřice na Moravě na vrcholu výběžku Karpat stojí významné moravské mariánské poutní místo **svatý Hostýn**. Panně Marii Hostýnské je zasvěcena Česká kaple. Na hoře Hostýn, kterou je vidět už z Hané, se hájili za obkličení předkové proti Tatarům, kteří v 13. století pustošili Moravu. Přimluvou Matky Boží, o níž prosili, byli zachráněni a tento velkolepý stánek k její počti postavili.

Biskup dr. Jaroslav Škarvada - hlavní duchovní pastýř pro české uprchlíky

Pražský arcibiskup František kardinál Tomášek - primas český

Všeobecný pastýř nás všech papež Jan Pavel II., posvětil ve Washingtoně ve svatyni základní kámen pro Českou kapli

Nástup

Libor Brom

Budoucnost vlasti a střední Evropy není v socialismu či v kapitalismu. Je v rovnováze, jak ji vytvoří souhra jednotlivce a kolektivních sil. Demokracie bude jazýčkem na váze.

Exil není přípravou přechodu od socialismu násilného k socialismu nenásilnému či od modelu sovětského k modelu jinému. Je nástupem k likvidaci socialistické hegemonie a k nastolení politické plurality. Zdravý lidský rozum musí rozhodovat o společenských otázkách a svoboda musí být condicio sine qua non.

Odboj není ustrnutím na vyčkávacích valech, ať již

intelektuálních či mravních. Je nástupem rozumu na nedomyšlenosti minula, na protivenství přítomna a na léčky budoucna. Je nástupem ducha proti línosti, oběti proti prospěchářství a odvahy proti bezmocnosti.

Vy a já nejsme jen zbytečnými organismy, ukojujícími své jepičí hmotné potřeby, nyní na vyšší úrovni svobodného světa. Skutečnost, že jsme se ocitli v emigraci, nám usoudila zúčastnit se nástupu odvetných sil vesmíru na pitomost, darebáctví a zločinnost kolem sebe.

Jsme v nástupu na krvavou útočnost marxistů a leninistů po celém světě.

A především jsme v nástupu na osvobození své daleké vlasti jako symbolu lidského osudu našich časů.

Svatý Václav

Pražské Jezulátko

Obrázek vpravdě historický. Architekt Thomas Žiška z Clevelandu, který byl poradcem výboru pro stavbu České kaple ve Washingtonu s předsedou výkonného výboru Msgr. dr. Ludvíkem Němcem, hlavním budovatelem této kaple

Kardinál John Krol, arcibiskup ve Filadelfii, který po návratu z Polska z papežovy druhé cesty přiveze do České kaple ostatky svatého Jana Nepomuka Neumanna. Na obrázku je kard. Krol, který také mluví česky, s Msgr. Ludvíkem Němcem.

Brána do České kaple s umělkyní slečnou Isabel Piszek z Los Angeles.

Zahraníční zprávy

VARŠAVA, Polsko

Po páteční mši sloužené papežem Janem Pavlem II. ve varšavské katedrále sv. Jana dav v počtu asi 50.000 lidí procházel ulicemi a provolával: Solidarita! - Lech Walesa! - Svobodné Polsko! Papež se při kázání zmínil o smutných dnech vyhlášení stanného práva v prosinci 1981. V sobotu se Jan Pavel II. setkal s polským premiérem generálem Wojtěchem Jaruzelským a otevřeně ho vyzval k nalezení narovnaní s dělnickým světem, jehož základem by měla být gdaňská dohoda, která vedla k uznání Solidarity, nezávislých odborů. Papež řekl, že obnova Solidarity je neoddelitelná od zachování dobrého jména Polska ve světě a je tím způsobem, jak najít cestu z vnitřní krize a jak ukončit utrpení tolika synů a dcer národa, jeho krajanů. V odpovědi Jaruzelský uvedl, že se neobává souduhistorie a že stanné právo přivedlo Polsko do normálnějších podmínek, než jaké existovaly v letech 1980 a 1981. Přiznal, že život v Polsku je těžký. V projevu poskytl jen malou naději na okamžité

uvolnění trvalé vládní politiky a papež přiznal, že k reformám by muselo dojít postupně. Papežova otevřenost v jednání s Jaruzelským pravděpodobně překvapila polské činitele. Z vládních míst se doneslo, že vládní činitelé byli vystrašeni papežovými ostrými poznámkami a velikostí čtvrté demonstrací. Při páteční mši bylo přítomno na jeden milión lidí. V sobotu sloužil papež mši pro čtvrt miliónu osob v klášteře Neposkvrněného početí v Niepokalanowu, kde vzdal čest jeho zakladateli, mučedníkovi z nacistické doby, sv. Maximiliánovi Kolbemu. Rovněž navštívil památník postavený v upomínku povstání ve varšavském ghettu. V sobotu večer přiletěl do slavného mariánského poutního místa Czenstochové, kde při večerní mši se v kázání několikrát zmínil o nedokončených reformách v Polsku v letech 1980-81 a o širší otázce národní svobody. Na mši bylo přítomno hlavně hodně mladých lidí, které papež vyzval k postavení pevné hráze proti immoralitě a společenským zlořádům, když řekl: "Historická zku-

šenost nám říká, co stojí celý národ nemorálnost určitých období. Dnes, kdy bojujeme o budoucí formu našeho společenského života, musíme si pamatovat, že ta forma bude záviset na tom, jací lidé budeme... jen osoba, obnovená uvnitř sebe samé, může v míru a s odvahou budovat nový svět." Při nedělních bohoslužbách v Czenstochové papež Jan Pavel II. pronesl silné, nekompromisní kázání, v němž hovořil o nejcitlivějších problémech stále znepokojujících Polsko po 18 měsících stanného práva: o svobodě, svrchovanosti a lidské důstojnosti. Bouřlivý potlesk jednoho miliónu přítomných věřících provázal jeho poznámky, že stát má sloužit společnému dobru společnosti. Rovněž široce hovořil na téma národní svobody a svrchovanosti. O svobodě řekl, že je to dar Boha člověku jako měřítko jeho důstojnosti a že lidé mohou tento dar svobody použít dobře nebo špatně, k budování nebo k ničení. Dále se zmínil o respektování lidských práv. Všechny tyto části z jeho kázání mohou být vykládány jedine jako kritika tamního režimu. Vládní orgány začínají být rovněž trochu nervózní a Svatému otci bylo doporučeno, aby zmínil tón svých kázání a aby přestaly demonstrace pro Solidaritu.

Vládní mluvčí řekl, že pokračující demonstrace během poutního papežova zájezdu by mohly pozdržet zrušení stanného práva a naznačil, že církev nesplňuje ujednání o papežově návštěvě. Hlavním cílem papežovy návštěvy Polska byla účast na oslavách 600. výročí nejposvátnějšího náboženského předmětu polských katolíků - ikony Černé Madony umístěné v klášteře na Jasné Hoře. Jan Pavel II. věnoval pak klášteru na památku šerpu, kterou proletěla kulka, která ho skoro zabila, při pokusu o atentát na něj. Z Czenstochové papež odletěl do Katovic a Poznaň.

LECH WALESA

Na základě osobní papežovy žádosti při jeho soukromém setkání s polským premiérem a vedoucím polské komunistické strany generálem Jaruzelským byla povolena privátní schůzka hlavního představitele zakázané Solidarity Lecha Walesy s Janem Pavlem II. Vládní mluvčí Jerzy Urban řekl

zpravodajům, že toto setkání nic nezmění na postoji autorit k Lechu Walesovi, který je prý mužem, majícím na zřeteli jen konfrontaci. Walesovi bylo řečeno, že nesmí opustit Gdaňsk, dokud nedostane písemné pozvání od katolického episkopátu a dopis obsahující přesné informace o schůzce. Walesa prozatím nic neobdržel, ale očekává se, že k setkání s papežem dojde v posledním den papežovy návštěvy - ve čtvrtek. Podle Urbana nebude nyní pro Walesu problém dostat volno z práce.

PRAHA, Československo

Lidová demokracie přinesla diskusní příspěvek děkana a profesora Cyrilometodějské bohoslovecké fakulty v Litoměřicích Františka Vyměta-la, který pronesl jako poslanec na zasedání České národní rady a který katolíky ve vlasti velmi pohoršil. Zmínil se pochvalně o kněžském sdružení Pacem in terris, jehož odsouzení Vatikánem nazval pouze tlakem některých církevních míst a že prý se tak stalo na přímý zásah prezidenta Spojených států. Vymětal zřejmě nechce vidět, že sdružení bylo zakázáno z podnětu a se schválením samého Svatého otce, papeže Jana Pavla II., že toto sdružení nyní patří do organizací dekretem zakázaných a že velmi mnoho kněží proto ze sdružení odešlo. ***

Zákaz tohoto kněžského sdružení je stále trnem v oku československému komunistickému režimu, jak dokazují mnohé stále se objevující nové články v režimním

PŘIJMU SE

PŘIJME SE SÍLA

na výdej v české restauraci v Brookfield.

Tel. 485 - 5660

Hostess, bartender and waitress. musí rozumět anglicky. Tel. 795 - 6555

BARVENÍ A PAPIROVÁNÍ

S evropskou zkušeností

OLDŘICH KOJEKÝ

Vnitřní a venkovní barvení. Odborná, čistá a poctivá práce. Speciální vymazávání stěn a stropů před barvením. Pojištění. Rozpočty zdarma. Volejte po 5 hodině. TO3 - 7834

Střechařství

- Střechy
- Komíny
- Žlábký
- Odpad

Volejte: Jerry

česky 542 - 5435
angl. 247 - 7784

OPATRÍM DÍTKO

Sofi's

Licensované.

Zkušená.

Telefon:

863-3212 nebo 656-7580

Překlady a Emigrační věci

PŘEKLÁDÁM do angličtiny osobní a školní doklady, notářsky ověřené, daně.

O. KOVÁŘ
Towne Realty
6131 W. Cermak Rd.
Cicero, Ill. 60650
656-3860

STAVEBNÍ ODBOR

TONY
MANASEK
AND SON

Děláme veškerou tesařskou práci opravujeme střechy, shingles, flat a nebo děláme celé nové. Rovněž alumin. siding, fascia, soffit, gutters a down spouts. Caulking a taring. venkovní barvení a čištění gutters.

Jsmé specialisté pro jakoukoliv tuckpointing práci v jakékoliv barvě, face brick, common brick, Chimney repair. Tuckpointing. Senior citizens dáváme 10% slevu. Volejte česky nebo anglicky: 229-1667 nebo 458-3567 Rozpočty zdarma.

Čištění koberců a čaloun. nábytku

Nechte si vyčistit vaše zdi, koberce a nábytek ve vašem bytě, kanceláři nebo restauraci od specialisty zdravou, oblíbenou metodou Von Schrader. Všechna práce zaručena, zdarma rozpočty. Zavolejte KBD, kompletní čistič služba.

KARL B. DUŠEK
484 - 7684

MAJETKY NA PRODEJ

KUPTÉ ANEBY PRODEJTE VÁS DUM NAŠÍ SLUŽBY. 38 LET NA STEJNÉM MÍSTĚ!

LILLIAN M. BAAR

BAAR & BAAR REALTORS
6335 W. CERMAK RD
Berwyn, Illinois
YOUR LUCKY NUMBER
788-4665

LOTY NA PRODEJ

WISCONSIN

Majitel musí prodat

5 zalesněných akrů. Rybaření - lodky - hony, v prvotřídním rekreačním pásmu u jezera. \$285. - za akr. Splátky.

NORTHWOODS REALTY, LTD.
Volejte anglicky

351-5522 or 397-3561

MAJETKY NA PRODEJ

Hledáte majetek v českém okolí anebo chcete prodat? Zavolejte

DENNIS KABELKA

484-6996

PAV REALTORS

6430 W. Cermak Rd.
Berwyn

OLGA FOLTYN
ERA Real Estate
2100 Golf Gate Drive,
Sarasota, Florida 33581
Tel. 813-924-1113
večer 813-922-5218
Mluvíme česky

Pronajmou se místnosti

4 pokoje v Cicero, starším lidem. Čechům nebo Polákům. Volejte

652 - 6959

MAJETKY NA PRODEJ

MIKI ŠPIGL

CERMAK RD.
REALTY
484-4800

6226 W. Cermak
Berwyn, Ill.

BERWYN - dvoudobinný zděný domek, oddělené topení. 2 a 3 ložnice za \$49.900. Nájemníci si sami platí topení. ***

JIŽNÍ CICERO - dvě autodily a 6 pokojový apartment, ultra moderní 3 ložnice a přírodní krb. Ústřední chlazení a topení a 3 oddělené vytápění. Majitel pomůže financovat a z autodily je příjem \$725.00 měsíčně. ***

RIVERSIDE - 6 a 1/2 pokojová bungalow s novějším plynovým topením na 1 auto garáž, moderní kabineta a kuchyň, kachličková koupelna, velký pozemek. \$75.900. ***

CICERO - 5 apartmémentů, \$85.900. - všechny byty mají svoje plynové topení, moderní kuchyně a koupelny, na 2 auta garáž. Dobrý prodej a okolí pro pronájem. Nečekejte - volejte dnes.

Pokračování zahraničních zpráv...

tisku, které Pacem in terris hájí a útočí na papeže Jana Pavla II., protože vědí, že on je zodpovědný za zákaz. Nové slovo napsalo: "Ján Pavol II. sklamal veriacich", protože odsoudil kněze, kteří se podílejí na revoluci v Nikaragui a odmítl teologii revoluce; Práce psala: "Vatikánské výhrady a obavy" - o tlaku na protinukleární biskupy v USA; Nedělní Pravda: o "novodobých exkomunikacích" proti komunismu a PIT, kdežto politická činnost kněží ze "zrádné emigrace" a z "klerikálně-fašistických organizací" je trpěna, ba podporována.

Generální představený františkánů P. Vaughn vyzval všechny provincie a domy svého řádu, aby podle příkladu sv. Františka pomáhali pronásledovaným spolubratřím v Československu konkrétní solidaritou a byli s nimi spojeni v modlitbě. Mají žádat dopisy nebo telegramy prezidenta Husáka a čs. diplomatická zastupitelství, aby bylo propuštěno z vězení pět františkánů, nezákonně zatčených; 15 jich bylo již po výsledku propuštěno. K zákroku policie proti františkánům došlo v Praze, Roztokách, Košicích, Hlohovci, Liberci a v Bratislavě. Proti zatčení a výslechům protestovalo dopisem u Husáka už 85 čs. kněží a laiků.

Britská královna

Příjem britské královny je kritizován od labouristů levicového křídla v Británii a mnohdy i v cizině. Při návštěvě královny v Tichomoří a nyní prince Karla s manželkou v Austrálii a Novém Zélandu vznikly ojedinělé demonstrace proti monarchii. Nyní "The Crown Estate Commissioner" vydal oficiální data finančních záležitostí královny. Při nedávném státním rozpočtu obdržela královna 4,4 procenta zvýšení. Obdrží ze státní pokladny 4,612,883 liber, z čehož jí zůstane 3,541,300 liber. Po korunovaci předala veškerý majetek parlamentu, jak se děje již od dob Jiřího III. Její majetek vzrostl o jeden milión liber, který jde ovšem do státní pokladny. Roku 1975 vzrostla tato suma na 5 miliónů, v roce 1980 na 10 miliónů. Nyní převyšuje dokonce 15 miliónů liber. Z toho všeho obdrží pouze

přes tři milióny (3,541,300 liber). Státní pokladna tedy prakticky na královně vydělává. Jsou tedy veškeré kritiky o "zbytečném" vydržování královny bezpředmětné. Přes veškerou kritiku je britská královna mezi obyvatelstvem velmi populární.

Z Československa

Chebská Eska má letos vyrobit jízdní kola v hodnotě 290,7 miliónu Kčs, celkem 268 tisíc kol všech typů.

Jak žijí někteří lidé v Československu, vysvětluje ze zprávy ČTK, že nárok na úplné osvobození od rozhlasového a televizního poplatku má ten občan, jehož roční příjem nepřesáhne 5,760 Kčs, manželů 10,260 Kčs. Jednotlivec musí vystačit tedy s dvěma průměrnými měsíčními platy (asi 2,700 Kčs), manželé se musí uspokojit ještě více.

Na mikulovském hraničním přechodu byl zadržen Jugoslavec, který chtěl propašovat 60 digitálních hodin v ceně 20 tisíc.

Ve vnitřní Praze byl vyloučen automobilový provoz z další oblasti a to z Pařížské, Široké a Dlouhé ulice. V jednom pracovním dnu projíždí středem Prahy 270 tisíc motorových vozidel, z toho 235 tisíc osobních aut.

Při 263 požárech, které vznikly roku 1981 od hořící cigarety, zahynulo v Československu 26 osob, 55 jich bylo těžce popáleno.

V roce 1982 bylo uspokojeno pouze 17 procent žadatelů o devizový příslib, letos jich bude ještě méně. Výběrem je pověřena komise, která se přidržuje "obchodně-politických zásad s uplatněním politického přístupu".

Přestěhuje-li se československý občan, musí hlásit změnu bydliště do 3 dnů.

Mezinárodní poštovní odpověďka se v Československu neprodává, prý - podle RP - pro malý zájem.

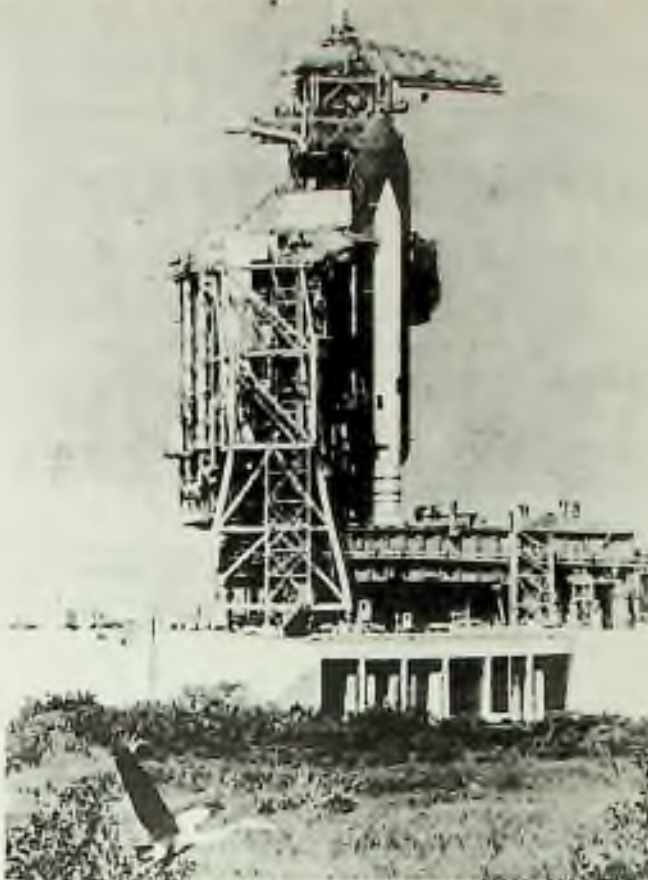
Bylo obnoveno letecké spojení Praha - Kábul. Obstarává ji přes Moravu afgánská společnost Ariana.

Tři "Letničné" z okolí Brna zatkla policie, protože prý porušovali náboženská nařízení. Církev Letničných není legálně v Československu uznána, má však přes 5,000 věřících.

Americké zprávy

CAPE CANAVERAL, Florida

V sobotu byl opět velice úspěšně odstartován do vesmíru americký raketoplán Challenger. Posádka je pětičlenná a poprvé se dostává do vesmíru americká žena - astronautka Sally Rideová. Ještě v sobotu Sally Rideová spolu s dalším přítomným specialistou umístila do oběhu kolem Země nejsilnější komunikační satelit, kanadský Anik C-2, který stál 40 miliónů

dolarů, ale který umožní Američanům majícím na střeších televizní antény zachytit mnoho jiných stanic. Rakety pak později umístily satelit do správného oběhu kolem Země ve výši 22,898 mil. Druhá družice pojmenovaná Palapa, byla vypuštěna do oběhu kolem Země z nákladního prostoru raketoplánu v neděli. Tento telekomunikační satelit bude spojuvat oblast kolem Indonésie. První americká žena-astronautka bude mít

na starosti jeden z nejdůležitějších úkolů mise: napřed vyndá z nákladního prostoru satelit, vyrobený v Německu a umístí jej do volného oběhu a teprve později za použití ruky - robota dlouhé 50 stop, bude muset tento satelit zachytit a bezpečně uložit zpět do raketoplánu. Velitem doposud zdařile probíhající mise je Robert Crippen a dalšími členy mimo Rideové jsou John Fabian, Frederick Hauck a Norman Thagard.

Noworul Memorial Chapel

2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-22 33
Chicago, Illinois 60623

ČESKÝ NÁRODNÍ HRBITOV

MAUSOLEUM - KREMATORIUM
5255 N. Pulaski, Chicago, Ill. 60630
539-8442 788-8442

Již přes 100 let dobře slouží potřebám československé krajanské veřejnosti v Chicagu a okolí.

Pohřbívání do země, žehem a do krypt MASARYKOVA MAUSOLEA s křídly Dr. Ed. Beneš a Gen. M. R. Štefánik.

Obstaráme letní i zimní zdobené hrobů, jakož i bronzové náhrobní tabulky, kamenné pomníky a ostatní potřeby a služby spojené s údržbou.

Teř. 788-8442, 539-8442

5255 No. Pulaski Rd.
CHICAGO, ILL. 60630

Poslouchejte náš radiový rozhlas každou neděli v 9 hodin ráno na WTAQ.

Oznámení úmrtí

Oznamujeme všem přátelům a známým, že zemřela naše milovaná maminka, tchýně, babička a prababička, paní

ANNA RICICA

manželka po zesnulém Joseph.
obydlí Česká útulna v Chicagu.

Zemřela v pátek 17. června 1983 ve věku 85 roků. Narodena byla v Československu a v této zemi žila 65 roků.

Pohřeb drahé zesnulé se konal v pondělí dne 20. června 1983 v 9. hodin z kaple pohřebního ústavu T. Chrástky, 6301 W. Cermak Rd., Berwyn do chrámu Páně svatě Františky Římské, kde byla v 9.30 hod. mise svatá a odtud na hřbitov Woodlawn.

Zanechává zde:
CHARLES (GLORIA), syn; BONNIE a SHERREE (ERIC)
BOGOFF - vnúčky; RENEE, pravnučka.

SLOUŽÍ ČESKÉMU OKOLI
V RIVERSIDE A NORTH RIVERSIDE
OD ROKU 1948

Kuřátko - pohřební ústav

TEL.: 44/-2500

KENNETH KUŘÁTKO - DONALD KUŘÁTKO
25th & DES PLAINES AVE.,
NORTH RIVERSIDE, ILL. 60546

HLEDÁNÍ HODNOT

Stanislav Hofírek

Informace, které přicházejí z Československa, jsou smutné i potěšující. Smutné proto, že komunistický teror se stupňuje zejména proti věřícím občanům, a potěšující proto, že je možno mluvit nyní o novém hledání pravých hodnot a o určitém vnitřním přerodu.

Samizdat, který vyšel letos v Československu pod názvem "Únorová vigilie 1983", prohlašuje, že nastala "úplná demystifikace marxismu-leninismu" včetně snah o reformy systému. Starý mýtus je prostě pryč. Místo toho přichází nové úsilí nezávislých intelektuálů, jejichž hledání je orientováno "politickým postojem středu a pravice". Je to "hledání pevné soustavy hodnot a norem chování, které by pomáhaly v úsilí uchovat si lidskost v nelidských podmínkách".

Dokument dále prohlašuje jasně: "Neviditelná, ale všeprostupující občanská válka probíhá v každé škole, obchodě, úřadu - všude, kde dochází k lidskému kontaktu tváří v tvář." Další odsouzení reformního komunismu by mohlo již konečně přesvědčit exilové reformní komunisty, že jsou izolováni a že ztratili kontakt s vlastní: "Pokud jde o domácí scénu a jejich vlastní zájem na uchování statu quo cestou reformy, nemohli udělat větší a osudovější chybu: příliš dlouho totiž setrvali v sebeklamu, že vůbec nějaká kritika a z toho vyplývající systémová změna je možná."

Je prý možno pozorovat ve vlasti "neviditelné zintenzivnění a prohloubení intelektuálního a náboženského života", což je mimo jiné také "reakcí na selhání marxistických intelektuálů". Situace je dále vysvětlena poukazem na skutečnost, že se po desítky let úporně vyvlastňovaly a kolektivizovaly lidské duše, čímž se posílily trendy vedoucí k "mravnímu a intelektuálnímu individualismu". To tedy znamená, že kolektivismu je odzvoněno. Dokument odmítá totalitní nebezpečí zleva i zprava a zdůrazňuje nutnost "podporovat svobodné bádání a nezávislou ediční činnost ve spolupráci se zainteresovanými kolegy a přáteli v zahraničí".

Toto volání všech, kteří odmítají komunismus ve vlasti a chtějí spolupracovat s námi, kteří žijeme venku, je nejvážnější výzvou naší doby a pro nás nejdůležitějším exilovým úkolem. Je jasné, že porobený lid cítí velmi jasně tíži a prázdnotu materialismu, má opravdovou hrůzu z nicoty intelektuální a mravní celého marxismu a vidí jasně nutnost nového řádu a pořádného opěrného bodu. O tom, že autor dokumentu není snůlkem, ale vidí situaci střízlivě, svědčí tento jeho výrok: "Proces postupné názorové a praktické integrace je pomalý a zatím nesoustavný - ale nicméně existuje a je důkazem toho, že v naší politicky, sociálně a morálně podlomené společnosti dochází k pozvolnému obnovování tradičních hodnot a ke koncentraci duchovních sil."

O tom, že samizdat "Únorová vigilie 1983" hodnotí situaci správně, svědčí i celá řada samizdatů náboženských, které mají 16, někdy 20 i 24 stran a obsahují papežské projevy a náboženské informace ze svobodného světa. Takové vydávání náboženských samizdatů by nebylo možné bez nesmírné obětavosti vydavatelů a bez tajné podpory velké čtenářské obce. Je známo, že tak zvaná Státní bezpečnost dělá vše možné, aby podzemní církve likvidovala, a na Slovenku je tím úkolem pověřeno celé velké oddělení. Někteří obětaví hrdinové již byli chyceni a potrestáni, ale je pozoruhodné, že vždy hned nastoupí skupina odvážných obětavců dalších. Proces obnovy je v proudu a nepodaří se jej zastavit, tak jako nemohl

zastavit císař Nero pokřesťanování velké říše římské.

Používá se ovšem teroru, lži a všech špinavých metod, ale tím se komunismus bude stále více a více znemožňovat u veškerého lidu a propast mezi lidem a režimem se bude stávat stále více nepřeklenutelnou. Komunismus hnije zevnitř a ta vnitřní hniloba je působena jeho vlastní intelektuální a mravní zvráceností a nereformovatelnou nelidskostí.

O špinavosti komunistických metod svědčí tato zajímavá událost. Je známo, že biskup dr. Július Gábriš, administrátor trnavský, hájí věrně odmítavé stanovisko Svaté stolice k organizaci tak zvaných "vlasteneckých" kněží Pacem in terris. Katolické noviny č. 7 z 13. února 1983 však přinesly zprávy o jeho setkání s místopředsedou vlády Matějem Lúčanem 25. ledna 1983, při kteréžto příležitosti prý se měl biskup Gábriš pochvalně vyjádřit o této Svatou stolicí zakázané organizaci. Je však zjištěno, že on o tom výroku, který mu připisují tak zvané Katolické noviny, nic neví. Je také známo, že tyto noviny nejsou orgánem církevním a mají zakázáno používat názvu "Katolické noviny".

Není divu, že za takových okolností je intelektuální a mravní krach komunismu každému v Československu jasný. V této oblasti rozkladu nebude dnes nikdo hledat opravdové hodnoty a nikdo se již nebude pokoušet o záchranu systému tak zbankrotěného nějakými snahami o reformní lidskou a demokratickou masku.

V oblasti sociální je krach také jasný, o čemž svědčí násilné potlačování polské odborové organizace Solidarity a věznění a pronásledování jejich představitelů, tedy představitelů opravdového dělnického hnutí. A Poláci jsou si plně vědomi svého historického poslání v této svízelné době a jsou ochotni přinášet velké oběti, jako je přinášá podzemní církev v Československu.

V této souvislosti je užitečné si připomenout dřívější historický zásah polský do evropských událostí. Před třemi sty lety, to jest roku 1683, obléhalo tři sta tisíc Turků Vídeň a velel jim Velký vezír Kara Mustafa. Císař Leopold zavčas utekl z Vídně a rozháraná Evropa přihlížela s obavami. Jan Sobieski přitáhl na pomoc obležené Vídni a porazil Turky 12. září 1683. Nepochybuji o tom, že Poláci na tuto událost letos vzpomínají a že je pro ně silným inspiračním zdrojem i v této době zvyšované komunistické agrese.

Není užitečné a zdravé žít se iluzemi, ale těmi iluzemi se dnes žijí komunisté, kteří stále hlásají staré otřepané fráze o komunistické straně jako předvoji dělnického hnutí a jako vedoucí a rozhodující síle ve státě. Pravdou je, že žádné opravdu dělnické hnutí v komunistických zemích nevedou a že zdaleka nejsou intelektuální a morální silou ve svých zemích. A pro nás dokumenty z vlasti mluví jasnou řečí, my se iluzemi neživíme, jde jen o to, abychom z těchto nesporných poznatků udělali logické závěry pro svou exilovou činnost.

Exilová práce - ovšem správně pojatá - je důležitá a porobená vlast po ní volá a žádá o spolupráci. Chápu exilové časopisy a chápu rozhlasové stanice, které vysílají pro posluchače v komunistických zemích, že v těchto zemích je v proudu velké hledání opravdových hodnot a že porobený lid opravdu volá po spolupráci v tomto úsilí? A chápu činitelé v těchto časopisech a v rozhlasových stanicích, že toto hledání opravdových hodnot je především v oblasti mravní a náboženské? Lidu v komunistických zemích je jasné, že to je jediná cesta z krize.

K vysvěcení České kaple ve Washingtonu 24. až 26. června 1983

Nuž, zažehněte světla
v té kapli generací
svatyni Moravanů
bratrů s českým srdcem
i bratrů od Tater.
Nuž, zažehněte světla
v temnotě našich časů,
aby poutníci viděli,
že ještě žijí lidé,
kteří nezapomněli
na tvůrce nebe i země.
Na svůj národ
kdesi v daleku,
jehož duši
přibíli na kříž
nepřátelé lidstva!

Nuž, zažehněte světla
v té kapli generací,
necht' vedou slepé,
necht' vedou malodušné,
necht' vedou tápající
k věčné pravdě Boží!
Nuž, zažehněte světla
na cestu všem,
kdož milují květiny,
protože uvadnou
a člověka
protože země a nebude.
Až v katedrálách budou plouti ryby,
každý z vás vyvolán bude jménem!

Jára Mecu

VZPOMÍNKA

Já myslím na ty, kdo jsou sami,
v té širé pláni lidských cest.
Má hlava těžká vzpomínkami
v té noci plné snů a hvězd,
sny dávne táhnou kolem hlavy
a minulé se vracej' zpět -
ten zapadlý, ach usmívavý
a pohádkový dětský svět!

Vy drahé tváře, drahé děti,
ó strážte si to usmání,
ta vzpomínka zas jednou sletí
a zachvěje se u skrání.
Je život zlý, ó děti milé,
a v světě plném zla a vad
je vzácná jedna prostá chvíle,
kde člověk smí se usmívat!

O, strážte si tu chvíli prostou!
V tom životě, jenž kolem vás,
tak často ty jen květy vzrostou,
jež v okna dýše zimní mráz.
O, strážte si tu chvíli blaha,
ten prostý úsměv radosti,
tu záři v očích, snění drahá,
jichž dopřáno jen mladosti!

At' nikdy není smutno komu,
že jindy bylo jinače,
ať kdo je sám, jak vyšel z domu,
se nikdy nedá do pláče.
Má hlava těžká vzpomínkami
v té noci plné snů a hvězd
já myslím na ty, kdo jsou sami
v té širé pláni lidských cest.

B. Kaminský

Anglický korunní princ

Charles & Diana

William Arthur Philip Louis Waleský
nar. 21. VI. 1982 v Londýně.

Roztomilý princí královského rodu,
jsi jak něžné poupě vonné lilie,
již teď básníci na Tebe pějí ódu,
raduje se z Tebe celá Anglie.

Matka Tvá, princezna Diana Tě hladí,
otec princ Charles Ti hledí do očí,
jak nejdražší skvost Tě mají rádi,
nechť Ti žehná Bůh, náš věčný rozhodčí.

Srdce královny teď blahem vzrušené je,
když Tě objímá a líbá na líce,
děda lord Tě kolébá a písně pje,
raduje se z čiperného šlechtice.

Za účasti lordů, státníků a vlády,
pokřtili Tě v Buckinghamském paláci,
dvou srdcí a duší lásky květe mladý
nechť Tvá líce nikdy půvab neztrácí.

Dny a měsíce Ti rychle přibývají
a ty rosteš, silíš, neznáš co je hlad,
jako anděl žiješ ve svém dětském ráji,
všechn lid a královský rod má Tě rád.

Bůh Tě chraň a dej Ti štěstí, malý princí,
abys jednou vládl jako britský král,
aby obraz Tvůj se skvěl na mnohé minci,
z něhož by se národ v blahu radoval.
Josef V. Tománek

MLČENÍ JE ZRADA

Květa Sunová

George Orwell, význačný anglický spisovatel, vydal ku konci čtyřicátých let jednu z nejdůležitějších novel dvacátého století nazvanou "1984". Je to v podstatě vykreslení života v budoucím totalitním státě, kde občané jsou neustále sledováni okem "velkého bratra", který je pozoruje ze zdi televizní obrazovky, nuceně umístěné v každém domově. Je to popis státu, kde vládne teror a nenávisť a kde se vytvořil "newspeak" či novořeč, nejasný, pokroucený jazyk, kterého používá zasvěcená byrokracie ku kontrolování obyvatelstva. Tresty za neposlušnost se skládají z psychologicky zahrocené krutosti, nějakého děsivého snu, jako když muž, který trpí strachem z myši, je uzavřen do klece s hladovou smečkou krys. Tento román vzbudil obrovskou pozornost v západním světě a i určité rozpaky tím, jak románová představitost reflektovala skutečné pravdy totalitní společnosti.

Je zajímavé, že když proměňme dvě poslední číslice v letopočtu, vznikne nám rok 1948. To byl rok, kdy v československých dějinách ten románový "velký bratr" se stal brutální skutečností. Ačkoliv ideologicky všichni občané byli rovnoprávní, někteří byli mnohem rovnoprávnější než ti druzí. Ti, kteří byli méně rovnoprávní, to byl střední stav, základ národní ekonomie, těžce pracující živnostníci a rolníci a samostatní podnikatelé, kteří po léta poskytovali občanům dobré služby a produkty. Zatímco Benešovo znárodnění klíčového průmyslu bylo založeno na legalitě, na usnesení zákona a kompenzačním zařízení, konfiskování živností a podniků po 1948 nebylo implementováno na základě žádného zákona ale pouze na libovůli vedení komunistické strany. Tato ilegální činnost byla pouze umožněna vládou teroru s pomocí estébáků a soudů. Soukromní podnikatelé neměli žádného zástupce ani v československém parlamentě ani na mezinárodním fóru. Ti, kteří se ze strachu přidali ke komunistické straně, ačkoliv komunistická ideologie přímo odporuje svobodnému podnikání, museli odevzdat své podniky dobrovolně. Ti, kteří nebyli u strany, byli prostě vyhozeni ze svého majetku bez náhrady a byli buď zapojeni do nádenické práce, uvězněni, onemocněli či skončili sebevraždou. Dovedeme si to dnes uvědomit, my svobodní občané, kteří jsme měli to štěstí se dostat na Západ, jak bychom to cítili, kdyby nám někdo ukradl to, co jsme našetřili svou prací? Jsme opravdu křesťané a jsme schopni soucitu? Či jako císař Nero bavíme se hudbou a tancem, zatímco Řím hoří?

Tak v krátké době zmizeli z čs. měst a vesnic pekaři, řezníci, cukráři, krejčí, obchodníci se smíšeným zbožím, obuvníci, továrníci a výrobci. Jejich ukradené svršky a nemovitosti vytvořily nový zlatý

poklad, ekonomickou základnu pro komunistické hospodářství. My, kteří jsme svědkové té ohromné loupeže, toho beztrestného vandalizmu na nevinné kategorii lidí, musíme přiznat, že to vše bylo nelegální a mimo zákon, protože krádež je krádež. To nebyl román, to byla historická skutečnost, navždy zapsaná do evropské kroniky. Nejen, že střední stav byl zničený, ale absurdně i děti středního stavu byly dále penalizované. Když v roce 1948 ministr školství Nejedlý a jeho asistent soudruh Pelikán nařídili politické prověřování na vysokých školách, byly to děti nespolehlivého středního stavu, které byly vyhozeny a jejich kariéry zničeny.

V šedesátých letech, kdy hodnoty ukradené střednímu stavu byly již prohrýbené, komunistický ekonom Šik a jiní přišli na myšlenku jak obrodit znárodněnou ekonomii reformou, která by dala ředitelům znárodněných podniků moc, aby si sami vytvořili podmínky pro exportní trhy podle tradice svobodného podnikání. Snad se doufalo, že evolucí bude možno opravdové svobodné podnikání budovat. Víme, jak to zrádné jaro skončilo. K našemu překvapení soudruh Pelikán, ten, který zničil tolik mladých budoucností, měl to štěstí se dostat na kapitalistický Západ a budovat si novou kariéru pro sebe - jako člen Evropského parlamentu. Ptám se vás, jaká je to pozoruhodná spravedlnost, že "velký bratr", obluzovač davů a prodáváč cizí ideologie, může mít tady tak úspěšnou kariéru, zatímco jeho oběti jsou ještě u lopaty? Kdo jej podporuje na Západě? Koho zastupuje? Kdo jej zvolil?

Pravdou je, že nás emigrantů je ve svobodném světě přes milión a že potřebujeme své senátory, své členy parlamentů. Nepotřebujeme ale komunistické Pelikány, kteří po léta sloužili tyranům. Potřebujeme lidi, kteří by naopak poukázali na to, že věci, které se děly a dějí v naší staré vlasti, jsou nelegální, že jsou nezákonné. A slyšeli jste o té nové nelegální věci, o tom, že lidé ve staré vlasti mohou být uvězněni za tak zvané rozšiřování nepřátelské literatury? Jaká to je bizarní výmluva k terorizování. Neexistuje žádný soupis, žádná listina zakázaných knih, jak tomu bylo v temném středověku. Přesto se konají domovní prohlídky a různé knihy jsou zabavovány negramotnými estébáky včetně knih, které byly legálně vydané státním nakladatelstvím. Situace je tak bizarní, že dr. Šavrdra byl u okresního soudu v Ostravě odsouzen, poněvadž vlastnil knihu, která byla k dostání v místní knihovně. Soudce vůbec nereagoval na to, když manželka obžalovaného dotýcnou knihu z knihovny přinesla. Zestátnňování bez zákona a kompenzace byla krádež, odsuzování pro vlastnictví knih je teror organizovaný komunistickou mafii. Mlčet o takových faktech je nejen zrada toho, co je čestné, lidské a spravedlivé, ale je to nebezpečné pro demokratický svět.

BACK TO THE SIXTIES?

Anthony Harrigan

Where are the liberals who profess to set great store by the First Amendment, the free speech amendment?

They certainly aren't at the University of California at Berkeley, at Smith College in Massachusetts or Barnard College in New York City? At these institutions U. N. Ambassador Jean Kirkpatrick was either shouted down or told that her free speech or security could not be assured. Faculty joined with obstreperous students in opposing a talk by one of the most senior U. S. officials.

You may rightly say: Shades of the 1960's! Yes, there are disturbing signs that leftists on college campuses - on college faculties - plan a return to the political guerrilla warfare which threatened so many institutions during the Vietnam war. Having got away with it recently at Berkeley, Smith and Barnard, it is very likely that the radicals will extend their campaigns to other campuses.

They have a good chance of doing this because many university administrations are either spineless or sympathize with the radicalized faculty members and students. Many University officials are specialists at a kind of political blather that seeks to make vicious militants appear as defenders of democratic values. This was the case at Smith College where many a wealthy daddy spends thousands of dollars to have his daughter educated. How many of these daddies know what kind of political education their daughters are receiving, what kind of hypocrisy they are learning?

Many a university official and radicalized professor would hit the ceiling if a college allowed Andrew Young or a socialist theorist to be shouted down or denied protection. These same types readily find excuses for denying free speech to a leading official of our democratically elected government. Thus we see the double standard in action. These are the types in the academic world that want American companies to disinvest in South Africa while establishing a dialogue with Nicaragua's Marxist regime.

The unpleasant fact is that many of the sixties radicals are now entrenched in university faculties. Indeed many avowed Marxists are faculty members at leading institutions. In Florida, a university education faculty at Tampa recently sponsored a 100th anniversary commemoration of the death of Karl Marx.

These facts suggest that the U. S. is in for a new burst of radical protest on college campuses, especially as we move towards the 1984 presidential election. The radicals apparently have the idea that the campuses provide a useful staging zone for political war against President Reagan, precisely as they warred against a democratic government in Vietnam from the privileged sanctuary of the campus in the 1960's. Responsible citizens should be alert to trouble ahead.

NÁVRAT K ŠEDESÁTÝM LETŮM?

(BACK TO THE SIXTIES?)

Anthony Harrigan

Kde jsou všichni ti liberálové, kteří hlásali, že se postarají o plné dodržování prvního dodatku k ústavě, k dodatku o svobodě projevu?

Určitě nejsou na kalifornské univerzitě v Berkeley, na Smithově koleji v Massachusetts nebo na Barnardově koleji v New York City. V těchto institucích byla americká velvyslankyně u Spojených národů Jean Kirkpatricková buď ukřičena anebo jí bylo řečeno, že jí nemůže být dovolen svobodný projev pro její bezpečnost. Profesorský sbor se připojil k těmto neukázněným studentům v jejich opozici k proslovu jednoho z nejdůležitějších státních úředníků Spojených států.

Můžete po pravdě říci, že jsou to zjevy z let šedesátých. Ano, jsou zde znepokojující znamení, že levičáci na vysokých školách - v kolejních profesorských sborech - plánují návrat k politickému programu válčení, které nás ohrožovalo během vietnamské války. Protože jim to nedávno prošlo na Berkeley, Smith a Barnard, je zcela pravděpodobné, že tyto levičácké radikálové rozšíří svou kampaň na další vysoké školy.

Mají dobrou příležitost tak učinit, protože mnoho členů univerzitních správ jsou buď bezpáteční nebo sympatizují se zradikalizovanými členy profesorského sboru a se studenty. Mnoho univerzitních úředníků jsou specialisté, abych tak řekl, na hloupé politické tlachání, jímž se snaží vydávat za zuřivé obránce demokratických hodnot. To byl případ na Smith College, kde mnoho bohatých tatínků utrácí tisíce dolarů za vzdělání svých dcer. Kolik z těchto otců ví, jaké politické vzdělání jejich dcerušky dostávají a jakého druhu pokrytectví se učí?

Mnoho univerzitních úředníků a radikálních profesorů by prorazilo hlavou strop, kdyby vysoká škola dovolila, aby Andrew Young nebo nějaký levičácký teoretik byl umlčen či mu byla odepřena ochrana. Tytéž typy lidí však pohotově najdou výmluvu, aby odepřely svobodný projev vedoucímu státnímu činiteli naší demokraticky zvolené vlády. Jak vidíme, používá se zde dvojího měřítka. Tito lidé v akademickém světě chtějí, aby americké firmy stáhly své investice z Jižní Afriky, zatímco oni by zahájili dialog s marxistickým režimem v Nikaragui.

Nepříjemnou skutečností je, že mnoho radikálů ze šedesátých let je nyní usazeno v univerzitních profesorských sborech. Mnoho členů profesorských sborů ve vedoucích institucích se vskutku netají tím, že jsou marxisté. Univerzitní profesor sboru v Tampě na Floridě nedávno převzal patronát nad vzpomínkovou oslavou stého výročí smrti Karla Marxe.

Tyto skutečnosti naznačují, že Spojené státy stojí před novým výbuchem radikálních protestů na vysokých školách, zvláště jak se budou přibližovat prezidentské volby v roce 1984. Levičáckí radikálové se pravděpodobně domnívají, že vysoké školy se stanou užitečnou výpadovou oblastí pro vedení politické války proti prezidentu Reaganovi, přesně tak, jako v šedesátých letech bojovali proti demokratické vládě ve Vietnamu z téhož útočiště, jaké poskytují vysoké školy.

Zodpovědní občané by měli být na pozoru před nastávajícími potížemi.

Sidewalk Sale

Jarmareční prodej

V PÁTEK A SOBOTU 24. A 25. ČERVNA 1983

Zboží bude vyloženo venku na stolech.

Překvapí vás ohromné množství zboží.

SLEVA OD 50 DO 70 PROCENT

Ložní pokrývky, záclony, deky, polštáře, draperie a různé zboží.
V případě deště prodej bude uvnitř v obchodě.

Nezmeškejte tyto láce u

ONDRUŠ A SYN

6533 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL.

Ceské přísluší

Co je štěstí? Jiné šťastnými
činiti.

JUST ABOUT EVERYBODY HAS A
SIRMAK CARD DO
YOU?

FIRST NATIONAL BANK OF CHICAGO

SirmaK

Knight Arthur
CHICAGO BRANCH - 1000 N. LAKE ST.

FIRST NATIONAL
BANK OF CHICAGO

6000 WEST CERMAK ROAD

BERWYN NATIONAL BANK

JEDINA ČESKÁ BANKA
7112 W. CERMAK ROAD
BERWYN

TELEFON ST 8-4700

Pondělí, úterý, čtvrtek 9 ráno
do 3 odpo. Ve středu zavřeno.
Pátek 9 ráno do 8 večer.
Sobota 9 ráno do 1 odpoledne.

Western

FDIC

National

Bank

5801 West Cermak Road
6001 West Ogden Avenue
Cicero, Illinois 60650
Telephone 656-2000

MONDAY
TUESDAY
WEDNESDAY
THURSDAY
FRIDAY
SATURDAY

Banking Hours
9 a. m. to 3 p. m.
9 a. m. to 3 p. m.
None
9 a. m. to 3 p. m.
9 a. m. to 3 p. m.
5 p. m. to 7 p. m.
9 a. m. to 12 noon

Drive-In and
Walk-Up
7 a. m. to 7 p. m.
7 a. m. to 7 p. m.
7 a. m. to 6 p. m.
7 a. m. to 7 p. m.
7 a. m. to 7 p. m.
7 a. m. to 6 p. m.

A FULL
SERVICE
BANK

Our Lady of Hostyn - Our Fortress

The Guiding Light of the Catholic Orels (Eagles)

Antonín Slovacek

In the lands of our Czech ancestors after World War. I. the battle lines between Cristianity and its enemies were clearly delineated by the slogan: "Away from Rome!" or "Rome must be judged and condemned." The seeds of the Catholic faith, planted by the Apostles, Sts. Cyril and Methodius, and the heritage of our king, St. Wenceslaus, were again threatened by systematic destruction. Realizing the great danger, a small cluster of dedicated Catholic laymen and priests began to organize a "blue army" for the defense of the faith. Small in numbers at first, but strong in courage and stability, this Catholic gymnastic organization "Orel" (eagle) erected a blue and white banner and began to rally all Catholics. From that moment the "Orels" designated themselves the "Knights of Mary" and Hostyn became their fortress and their refuge.

The task was not easy at that time. The Marian cult was especially singled out for nation-wide ridicule and blasphemous attacks. Arrogant and vicious propaganda was published against it in the liberal, agnostic and atheistic press. In public forums, schools, universities, and in several national organisations, the enemies of the Church did not hesitate to use bloody physical force. The echo of those thunderous battles fought decades ago still reverberate in Czechoslovakia to this day. Indeed the battle continues with even greater fury and our faithful brothers and sisters are again seeking refuge and strength under the cloak of their protectress, Our Lady of Hostyn.

The Catholic organisation "Orel" still incorporates into its program a definitive spiritual program which includes an all-embracing social awareness. The strong basic structure of the Catholic family is nurtured and protected. The roots of the Orels were imbedded in all the popular shrines of Bohemia, Moravia and Slovakia, but most particularly in that of Our Lady of Hostyn. In 1912 the crown jewels were entrusted to her. The then Provost, Father Antonín Stojan, took them to Rome to be consecrated by Pope Pius X. With these precious relics the statue of Our Lady of Hostyn, cradling her son Jesus in her arms, was solemnly crowned. The great joy accompanied by a deep sense of commitment from thousands of followers, young and elderly, was phenomenal. With many prayers all beseeched Mary's protection and begged for assistance in the ongoing struggle for the preservation of their spiritual heritage and the upcoming struggle for national independence and freedom. Their prayers were answered and after six years the lands became the sovereign Czechoslovak Republic.

"Do not despair, but believe that I am with you always!" Orels believed and survived. With grateful hearts they returned to Hostyn every year on the traditional Sunday after the octave of the feast of the Assumption. As always, they found a refreshing fountain of faith and hope which was a source of spiritual strength and inspiration for a continuance of the struggle. A new avalanche in the form of Communism was about to engulf the nation and each one needed added strength.

The brotherhood of Orels had been marked for liquidation long ago, and it started immediately after the Communistic take-over in February 1948. Over a thousand members were arrested. Without any trials many were held in special concentration camps and prisons.

There they were subjected to brutal physical and mental torture which some did not survive. Despite the destruction of their formal organisation and much harassment from Communistic secret police in cities and villages throughout the whole country, the Orels did not lose their orientation. With eyes and hearts they saw a strong beacon shining from the holy mountain, Hostyn, across the darkened skies as a beacon of hope and promise. Disregarding the possibility of severe police action against them, over 100,000 Orels were magnetically drawn to this guiding light to declare complete dedication to the Catholic faith, the Church, the Nation and the ideals of their blue and white ranks.

In an inspiring sermon, a young Jesuit priest challenged the Orel pilgrims and alerted them to new battles awaiting them. He reiterated the motto "Per Aspera Ad Astra" and warned them to prepare for new and greater sacrifices. He exhorted them: "Be victorious again for our Mother is with us; she has never abandoned anyone who seeks her help and protection." Inspired by these words, all the members on top of the mountain, with the accompaniment of a few marching bands, burst thunderously into the hymn: "Vzhůru, orle slovanský" (Arise, Slavic eagle), the favorite battle hymn of the Orels. The spirit of the Orels was very high. They had no fear and were most willing to do battle for the newly enslaved nation. Their high spirits so shocked the secret police that they did not interfere or call for reinforcements. But shortly thereafter the wrath of the government descended. A new wave of arrests and torture spawned a new wave of martyrs and refugees from Czechoslovakia. They were driven into the underground or dispersed to the four corners of the world.

The Czechoslovak "Orels" remain faithful to their Catholic and national heritage and are proudly bringing their colors and their hearts to honor their Protector - Our Lady of Hostyn here in Washington. With unfading faith they pray to Mary for forgiveness for the blasphemous acts perpetrated against her Immaculate Heart sixty-five years ago and for the freedom of their country.

All Czechs abroad and in exile have clearly demonstrated their fidelity to the heritage of their faith and that unwavering devotion to the Blessed Mother by most generously contributing to the building of the Czech National Chapel of Our Lady of Hostyn in honor of St. John Nepomucene Neumann. This monument will be a constant reminder for them of their religious, national and cultural traditions, with the continuous prayer in their hearts:

O God, shorten these days of our exile and the suffering of our people however deserving they may be. Upon the intervention of Our Lady of Hostyn and your servant, St. John Neumann, and all our saints, grant our land and our people full freedom, a complete return of the "Light of holy Faith" and peace to all generations.

Take
stock
in America

ISKA

PAINT-WALLPAPER

6113 W. CERMAK
CICERO, ILL.

656-2583

NAVŠTIVTE
Plaza Restaurant
Zde si pochutnáte jak na českých, tak i amerických
jídlech. Nabízíme vám importovanou vlnu a plav s z
nádeho baru coctally všeho druhu.
Otevřeno každý den od 11 hod. dop. do 8 hod.
večer. Možnost pronájem místnosti pro soukromé účely.
Prodáváme jídla do soukromých domácností - jídla
přes ulici.
7016 W. CERMAK RD., BERWYN, ILL.
Tel. 795-6555
JAN A JAROSLAVA FOLTÝNOVI
MAJITELÉ

Gösser
AUSTRIA'S FAMOUS BEER
Distributed by Stanley Stawski

DO ČESKOSLOVENSKA 1983

Hlavní skupinové odlety

do PRAHY a BRATISLAVY z Chicaga nebo

New Yorku

za nejlevnější ceny

7. července

4. srpna, 1. a 15. září

Každý zájezd je na 16, 23 a nebo 30 dní pobytu a
může být prodloužen až na 60 dní.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě
návštěvy vašich příbuzných z Československa.

Tuzex

oblíbený dárek vašim drahým

Vyžádejte si podrobné informace a ceny u

WEBER TRAVEL AGENCY

6805 W. CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402
Tel: 312-749-1333 nebo 242-1512

NAVŠTĚVUJTE RESTAURACE,
KTERÉ U NÁS INZERUJÍ.

MACŮV SVĚT

Jak krásně ocenil náš Hlasatel svátek maminek (13. května) hned na první stránce. Vzpomínal jsem na svoji maminku, která neznala nic jiného než dřinu od rána do večera. Teprve dnes to umím ocenit, dnes, když spí vedle tatínka u Martina v Kostelci. Jak rád bych dnes před ní poklekl a odprosil ji za ty darebačiny. Chodili jsme do Kostelce do kostela každou neděli. Nad Riegrovými sady zrovna vedle pěšiny stála pěkná vila. Jméno majitele si již nepamatuji. Měli pod domem zahradu plnou ovoce. Jednou v neděli při cestě do kostela jsem přelezl zeď a skočil do příkopu na druhé straně, natrhal jarní jablka a jdu zpět. Tu vidím, že zeď je příliš vysoká. Co dělat? Zůstal jsem sedět a plakat. Na mši se už nedostanu. Po dlouhém hledání mě nachytil majitel, dal mi pár pohlavků a pustil ven vrátky. Doma jsem ovšem musel lhát, že mše byla krásná. To víte, děti provedou cokoli.

Pane Vajdíku, děkuji za ocenění mojí maličkosti. Snad trochu přechvalujete, jiní vykonali totéž a možná více. Přesto mě Vaše uznání zahřálo u srdce. Moje literární práce nemá sice valné umělecké hodnoty, ale snažím se prostými slovy líčit život našince v cizině, který se rve se životem. A krajané mi rozumí. Jen lituji, že nemohu odpovídat na všechny dopisy, je jich často mnoho. Manželku mi přivezli zpět. Kdo zná zdejší poměry, ví, co znamená Aberdeen. Je-li vůle Boží, zemře alespoň v mojí náručí. Ano, Bůh dopustí, ale nikdy neopustí. Věřím na zázraky. Frazer, otčím George (sirotka po českém pilotovi), má totéž. Doktor mu dal tři měsíce - dovezli ho domů zemřít. Doba dávno uplynula a Fraser chodí dokonce bez hole. Už ho zase vozím do Beullie do kostela Panny Marie, kterou uprosil. Doktor přímo žasne, ačkoliv diagnóza byla - cancer v zadní části těla, Fraser ještě žije, ačkoliv mu je 80 let. George je nyní policejním důstojníkem, maminka zemřela.

Tak tedy manželku mi včera přivezli, nesouhlasil jsem, aby ji poslali do Aberdeenu. Nemůže se ani hnout, což je pro mne hrozná námaha ve dne v noci. Jedině důvěra v Boha mě udržuje v naději, že zlý osud pomine. Anička mi sice pomáhá, má však dvě děti. Kluk je tříletý, Mařenka jednoletá. Má tedy své starosti, nemohu na ni moc požadovat. Dá nám sem tam oběd, ostatní ukmočím sám (a vraždím ptáčky).

Jak zajisté slyšíte ve zprávách, jsme tu připraveni k volbám 9. června (Letuška má narozeniny). Tentokrát nejsem určen jako komisař. Pamatuji, kterak jsme se s písáčkou dohadovali, kdo koho volí. Konzervativce nese obyčejně deštník. Stará babička se dotazuje, koho má volit. Levicový socialista s cigaretou v koutku úst zavádí debatu. Jeden skotský nacionalista udělal křížek provokativně před našima očima, což je nezákonné. Jeden rok jsme museli volat policii, jelikož nacionalisté dělali agitaci na chodbě. Celou noc před volbami je vesnice živá, jeden druhému strhává agitační letáky. Nejvíce ovšem řadí nacionalisté. Komunisté nemají na našem okrese kandidáta.

Zajisté jste také slyšeli, že nad Evropou se toulá trysový aeroplán ve výši 45 tisíc stop. V dopě psaní je prý právě nad Skotskem. Dvě britská letadla Phantom se k němu přiblížila na 30 stop a zjistila, že mašina je bez lidské posádky. Tedy nevyřešitelná záhada. Letadlo míří k Islandu a stále stoupá. Na radiový dotaz nikdo neodpovídá.

Také já se jednou pokoušel napsat podobnou povídku do "Letectví". To bylo v počátcích mého létání. Po shledání, že můj spis je umělecky slabý, jsem práci zahodil. Líčil jsem, kterak pilot se zamiloval do manželky svého kamaráda. Poškodil mu v noci mašinu a kamarád se zabil. Později letěl z Prahy do Olomouce a nad Českomoravskou vysočinou vyletěl z mraků aeroplán, v němž seděl mrtvý kamarád, přímo proti němu. Nevěděl jsem, jak dále pokračovat a nechal další práce. Na podobný "román" jsem nestačil. Také Hašek líčí v jedné povídce, kterak (ještě za Rakouska) přeletěl Brandák Středozemní moře bez posádky a sedl v severní Africe. Pamatuji jeden nešťastný případ u 36. letky. Četař mechanik dělal motorovou zkoušku. Špalky pod

koly mu ujely a stíhačka se začala rozjíždět. Mechanik neměl pilotní výcvik, zmocnila se ho panika, nezavřel plyn, vykopnul směrovku a vrazil do vystavených letounů 32. letky. Nadělal alespoň za 100 tisíc škody. Skutečně, člověk neví, co jej očekává příští minutu.

Na jedno výročí jsme zapomněli. V březnu 1919 byla ustavena komunistická vláda Bely Kuna v Maďarsku. V květnu téhož roku vnikla jejich armáda na Slovensko a obsadila Košice a Prešov. Naši vojáci vracející se ze zhroutené fronty v Itálii byli znovu povoláni Maďary vyhnat. Pomáhali i sokolové dobrovolníci s italskými legionáři. Této akce se zúčastnil maminčin bratr, poručík rakouské armády. Druzí dva strýčkové byli legionáři, z nichž jeden byl během války zajat a popraven jako velezrádce. Moskva tenkrát radila Maďarům, že revoluce v jejich zemi je předčasná, situace není ještě vhodná. V červnu byly provedeny první volby. Agrárníci, sociální demokraté a národní socialisté vytvořili v červenci "rudozelenou koalici". Ministerským předsedou byl Tusar. 28. června byl podepsán mír versailleský. Německo mělo zaplatit spojencům 220 miliard zlatých marek. Tenkrát jsem byl ještě školák, ale tyto doby pamatuji dobře. Kdybychom tenkrát jen tušili, co bude za dvacet let potom, kdy opustíme rodnou vlast, mnozí navždy.

Po válce (já sloužil rok déle) mě navštívil plukovník Malý, který mi přinesl americkou Svornost, již jsem ovšem neznal. Jak známo, u nás jsme o krajanech mnoho neslyšeli. Napsal jsem do Svornosti první dopis, na nějž krajané reagovali a tak začal psát i články. Krajanky mě nazvaly Mac a manželku Letuškou. Od té doby jsem umohl tři psací stroje a další dodělává se mnou.

Paní Malá, jelikož mám zápisník nyní popletený, nemohu naleznout, zda-li jsem Vám poděkoval za dárek a dopis. Posílám srdečný pozdrav panu S. Richlému a paní Liškové.

Tisknu vám ruce

s upřímnými díky nad překvapením tak nenadále z nebe spadlým. Docela mi vytryskly slzy radosti nad oslavnou básničkou básníka J. Tománka k mým narozeninám. Škoda, fotografie v mém blaťáckém kroji by byla přílehavější k verši o mé lásce k národním krojům. Však čtenářky a čtenáři Hlasatele, kteří též přijdou na svěcení České kaple do Washingtonu, mezi torontskou krojovanou skupinou mne mohou spatřit a obdivovat nádhernu výšivek jihočeských krojů, zřídka kdy v Americe viděných.

Vám, vážení přátelé v redakci, též s díky tisknu ruce, že jste v ruchu a shonu práce, jaký neustále panuje při vydávání Hlasatelů, připojili své povzbuzující přání plné porozumění pro mé dopisování. Moc jste mě potěšili tou pochvalnou zmínkou o "Skotíkovi". Mé pero mu dalo dar lidské řeči, abych tím čtenářům vyzpívala krásu města Toronta a mou lásku k pěknému domovu v mé nové vlasti.

Každému dopisovateli i

spisovateli zalahodí uznání a ocenění, když jeho slova a myšlenky vyslané k srdcím čtenářů mají dobrou ozvěnu. S mnoha díky vám, paní Tanjo Heřko a paní Lauro Stuchlíkové, tisknu ruce.

A co mi píše Jožka Svačina? "... Našly se čtenářky, které mne hned volaly a objednávaly si knihu "O dudácích a dudácké muzice na Chodsku", o níž jste se zmínila ("Život je velký dar"). Tady jasně vidíte, jak "pozorně" někteří lidé čtou..." To mne přivádí na myšlenku, že my - dopisovatelé - i když jsou naše možnosti omezené, udržujeme prostřednictvím Hlasatelů neustálý písemný kontakt a někdy též i osobně s našimi přáteli - čtenáři. Možná, že se někomu zdá, že většina z vás, našich čtenářů je pro nás zahalena v jakési anonymitě - ale není tomu tak. Dobře vzájemně cítíme, že patříme k sobě - my všichni dopisovatelé, redakce a administrace, kteří Denní, Nedělní a týdenní Hlasatel děláme a vy, kteří jej čtete. To vědomí je tak alarmující, že nás takřka nenechá na pokoji. Zas a zase promýš-

líme nové zajímavé náměty a redakce se vzorně přičiňuje, aby vás nezklamala, abyste na stránkách Hlasatelů nalezli vždy, co vás potěší a pobaví.

S jakou asi radostí jste do svých domovů přijali takové skvostné, barevně sladěné vydání Nedělního Hlasatele ze dne 15. května. Tak mile důstojná oslava "Devadesát dva let poctivé novinářské práce" a též Kongresu kanadského NS "Hold Kanadě".

Redakci jistě těší vaše dlouholetá odběratelská věrnost, láska k českým novinám a důvěra, s kterou se na ni obracíte se svým přáním, názory a nápady. Přátelsky přijímá i slova kritická, která pomáhají a usměrňují její práci tak náročnou a zodpovědnou.

Tiskneme vám ruce, milí přátelé čtenáři, a věříme, že mezi námi bude i nadále znít ten krásný tón plný činnosti a vzájemného porozumění pro společný cíl - udržení zde v exilu nejstaršího deníku a týdeníku vycházejícího s přesnou pravidelností v jazyce českém a slovenském!

Vaše oddaná

Emma Jarošová

Podmaněný svět

V Polsku byli odsouzeni k trestu vězení pracovníci ilegální rozhlasové vysílačky Solidarita. Nejvyšší vynesený rozsudek byl 4 a půl roku. Vysílač Solidarita se ale ozval znovu. Ilegální výbor Solidarity vyzývá k přípravám na generální stávkou. Přípravuje se další politický proces s pracovníky KOR. V této souvislosti byl tři dny vyslýchán i Lech Walesa - 14. února, vzdor zákazu, demonstrovalo před Leninovou loděnicí v Gdaňsku na 700 lidí. Z Polska byla vypovězena americká novinářka, korespondentka United Press Ruth Gruberová a brzy na to byla varšavská kancelář UPI uzavřena úplně. UPI byla zdrojem informací pro sdělovací prostředky v mnoha zemích. Tímto opatřením byl uzavřen zdroj informací pro mnoho milionů čtenářů novin a TV diváků po celém světě. K podobnému opatření nesáhla ani Moskva, kde i za Stalinových dob UPI měla nepřetržitě svoji kancelář.

Pořad událostí svěcení České kaple

PÁTEK 24. ČERVNA

V 10 hod. dopoledne v Domě zástupců zahajovací modlitba biskupa Jana Ludvíka Mořkovského.

Od 1 do 3 hod. odpoledne v hotelu Washington Hilton pastorální konference a po ní tisková konference.

V 5 hod. odpoledne v České kapli Národní svatyně pobožnost, spojená s umístěním ostatků sv. Jana Nepomuka Neumanna, které přiveze kardinál Krol.

SOBOTA 25. ČERVNA

V 11. hod. dopoledne svěcení oltáře v České kapli a první česká mše.

Od třetí hodiny odpolední příležitost ke zpovědi u českých kněží.

V 6 hod. odpoledne slavnostní banket v hotelu Washington-Hilton k počtě českého primase kardinála Františka Tomáška. Při něm bude odevzdána první cena sv. Jana Nepomuka Neumanna prezidentu Ronaldu Reaganovi. Hlavními řečníky budou prof. dr. František Filas, S. J. a kardinál Krol z Filadelfie.

NEDĚLE 2. ČERVNA

Slavná mše svatá biskupů a českých kněží v Národní svatyni na paměť svěcení České kaple.

Odpoledne po druhé hodině na pozemcích Katolické univerzity u Národní svatyně kulturní a jiné podniky.

Hlavním řečníkem na banketu při posvěcení České kaple, při němž bude odevzdána prezidentu Reaganovi cena sv. Jana Nepomuka Neumanna, bude ve Washingtoně proslavený učenec, profesor Loyolovy univerzity dr. František Filas, S.J. O tomto řádném profesoru bohovědy a předsedovi teologického oddělení univerzity lze říci, že patří k nejpřednějším učencům našeho rodu. Zná jej široká veřejnost, zvláště z jeho proslulých každoročních velikonočních přednášek na rozvětvené síti ABC o turínském rubáši. Turínský rubáš - plátno, v němž byl zabalen ukřižovaný Kristus, vzbudil v celém světě neobyčejný zájem. Ukázalo se, že věda fotografickou cestou teď zjišťuje po skoro 2.000 letech obraz Kristův. Totiž nálezy plátna, který skončil z Jeruzaléma přes Cařihrad v Turíně, nese obrysy Ukřižovaného. Od počátku se věřilo, že jsou to obrysy Kristova těla. Plátno mělo být ofotografováno na světovou výstavu, leč zjistilo se, že obrysy na plátně jsou vlastně tajuplným negativem a fotografickou čočkou se vytvořil pozitiv a to byl plný obraz Krista ukřižovaného. Nyní nejproslulejší vědci světa tento podivný nálezy zkoumají. Dospěli již k tomu, že turínské plátno je pravověrné, skutečně z prvního století. Na výzkumu pracují i vědci z NASA a podařilo se nálezy promítnout do tří rozměrů. Dr. Filas, který je místopředsedou turínského výzkumu a jehož rodiče byli spoluzakladateli Národního svazu českých katolíků, objevil podstatnou pravověrnost pomocí otisku cesarova denáru, který byl mrtvému vložen na oko jako pečeť letopočtu. Aniž budeme předbíhat papežskému oznámení, kterým bude oznámena vědecká věrohodnost turínského rubáše a potvrzena pravověrnost Kristovy podoby, se může říci, že nálezy dr. Filase závažně přispěl k pravdivosti. Ve Washingtoně dr. Filas promluví o významné české práci ke sjednocení ve víře a pro svobodu.

Postoj a myšlenky Milana Rastislava Štefánika

Chicagský věstník Čs. národní rady americké uveřejnil k nedávnému výročí tragické smrti generála Milana Rastislava Štefánika vzpomínkový článek, který přináší zároveň dokumentární citace ze Štefánikových projevů. Pro jejich závažnost otiskujeme v dalších řádcích tyto úryvky ze Štefánikových projevů a jeho myšlenky v plném znění:

"Počujme si jeho názor, jeho prejavy, aspoň tie nevyznačnejšie, napríklad o bolševizme. Vo svojom prejave čs. legionárom 5. decembra 1918 v Čeljabinsku hovorí toto: "Cesta domov je nám zabránená bolševizmom. Bolševizmus nie je systém. Bolševizmus je násilie. Bolševizmus znamená požiar, ktorý ohrozuje svet. Bolševizmus je anarchizmus. Bolševizmus v Rusku ohrozuje i náš štát. Jestli nenastanú v Rusku normálne pomery, budú ich iskry anarchie dolietat' i do Čiech." Vo svojej telegrafickej správe poslanej z cesty zo sibírskej fronty z Hong-Kongu 15. februára 1919 (Temps 59. ročník, čís. 21042, str. 2) hovorí doslovne toto:

"Volajte hlasite: Bolševizmus není jen filosofickou orientací, ale projevem chorobným, apokalyptickým chaosem, v němž se projevují hrubě nejnížší pudby docela náhodně. A bolševičtí vůdcové jsou autokraty v nejhorším slova smyslu. Oblečení v hadry zmocňují se bohatství a dělají si ve skutečnosti nárok na privilegia. Demokracie musí proti tomuto proudu bojovat. Koketovat s bolševickými směry by se rovnalo opuštění cesty cti a zdravého rozumu. Říkám vám to z hloubi duše: boj proti bolševismu ve všech jeho projevech musí převládati v naší politice. Jednejme energicky dokud je ještě čas, nebudeme-li jednat, přemění bolševismus malé národy v národy slabé a konečně v národy v rozkladu."

Štefánik, celý jeho život, bol priam apoštolom československej jednoty. "Jednotou sme si vydobyli slobodu, jednotou si ju zachováme." Bol pevne presvedčený, že Slováci by sa bez Čechov neudržali "v prívale síly nepriateľov by sme podľahli". "Maďarského nebezpečia ani prebudúcnosť nepodceňujeme". "Já verím, že sme jeden národ. Rozdiel medzi nami je malý. Antropologicky je dokázané, že sme jedno, rozdiel je len rečový a v reči sa rozumieme. Šesťročné české a slovenské dietky sa spolu dorozumejú."

A ako keby hovoril k nám exulantom, roztrúšeným po celom svete: "Vnútrotným nepriateľom je každý, ktorý má v duši skryté tajné sobecké ambície. Nech si každý upovedomí, že pokým sa neoslobodí od sobectva nie je schopný bojovať za našu vec. Lebo niet dvojakej morálky, kto je lumpom v živote súkromnom, ten pácha darebáctvo i v živote verejnom a národnom. Nemože byť čisté telo v špinavej košeli. Jestli sa chceme osamostatniť, musíme sa napred vyznačiť mravným pokrokom."

Naším, ba povedal by som, celosvetovým problémom, je hrozný úpadok mravov. Dokiaľ nedorieď k náprave v tomto smere nedá sa očakávať žiadne zlepšenie v žiadnom smere svetovej situácie.

Zdravíme svěcení České kaple ve Washingtonu

Svaz čs. sportovců v zahraničí bude řádně zastoupen při svěcení České kaple ve Washingtonu ve dnech 25. a 26. června tohoto roku.

Ze všech částí Ameriky a Kanady budou zájezdy na posvátné svěcení, kulturní program, slavností mši a banket!

Přihlaste se včas a účastněte se této památné události.

Děkujeme vám.

Z. P.

Otázka znárodnění majetků

Hospodyně, například v Británii, si naříkají na drahotu zeleniny a masa. Měly by si zajet na nákup do Moskvy, kde je možno nakoupit více než na ruském venkově. 1 libra ruských jablíček, oblíbené to tamější zeleniny, stojí v britské měně 6 liber sterlinků. Maso, po dlouhém čekání ve frontě, stojí 30 liber jedna libra váhy. Ani tato produkce není z kolchozů a státních farem.

Pouze osm procent půdy je v rukou soukromých majitelů, tedy zahrádek 400 až 500 yardů, ale produkují 82 procent potravin. Znárodnění pozemků se neosvědčilo. Přesto všechno labouristická partaj má ve volebním programu znárodnění půdy, kromě slibované kontroly dovozu. Tedy hospodyně, v případě volebního vítězství levicových labouristů, bude nucena platit zboží jen britské v cenách určených vládou.

Taková situace podporuje černý trh, jako dnes v Rusku, v nevidaném množství, od privátní medicíny, přes nové vozy, oblečení a zeleninu, krátce všechno. Je tu důkaz, že soukromé podnikání dá obyvatelstvu více než státní podniky a všechny ty slavné pětiletky.

Opět v Argentině

Stefan Příkazský

Pokračování

Pak jsme již jen počkali na odliv moře, načež jsme se vydali na zpáteční cestu, která již proběhla bez jakéhokoliv nebezpečí, poněvadž moře má svůj zákon, který přesně dodržuje - každých 6 hodin se mění na příliv a odliv.

Doma se pak manželka pomalu uzdravovala, jen na památku jí zůstaly bílé přestydlé prsty, jakoby omrzlé, což bylo velmi bolestivé. Přirovnával jsem naši situaci zde u moře a musel jsem uznat, že v tom divokém Čaku jsme nebyli tak ztraceni jako zde u moře, kdy ve špatném počasí jsme úplně odříznuti od celého světa. Zde jsme byli pionýři civilizace, proto jsme si svůj díl museli vytrpět.

Civilizace v panenské přírodě pokračovala zvolna, jen tak krok za krokem. První velký pohyb se uskutečnil, když přivezli ohromný stroj zvaný "Topadora" - ohromný pluh s dieslovým motorem, koupený až v Severní Americe. Tento stroj přemísťoval celé hory písku, aby srovnal terén. Za tímto strojem přišel inženýr, který vyměřil nivel i patřičný sklon odpadu dešťové vody, za inženýrem jsme pak pokračovali my, betonující projektované ulice. Když beton dostatečně vyzrál, přijížděla nákladní auta s náklady cementu, železa a vápna, jakož i hotových dveří a oken. S nimi pak současně přišli betonáři a zedníci, kteří stavěli domy a to většinou vilky slohu koloniálního. Také okolní obyvatelstvo přijíždělo s dvukolovými vozíky, přivážejíce písek z břehu mořského, kterého bylo habaděj. Z tohoto písku dělali duté tvárnice zvané bloky, což byl hlavní stavební materiál, neboť pálených cihel se užívalo jen velmi málo. Na takovém nejistém terénu se musely stavět domy jako pevnosti. Do vykopaných základů se položila stavební železa s betonem, jakož i rohy byly zpevněny pilíři ze železobetonu. Při dosažení rovnosti pro střechu se zase položil železobeton, což jmenovali encadenádo (svázání), načež pak se položila železobeto-

nová střecha. Korýtkové tašky byly už jen jakousi dekorací, poněvadž betonová střecha již vodu nepropouštěla.

Avšak tato tvrdá příroda se nedala příliš lehce ovládnout. Ty ohromné hory pohyblivého písku se obsávaly travním semenem, načež byly pokryty sekanou trávou, čímž se písek usadil.

Našli se však i takoví lidé, kteří chtěli provést úspory a nepoužili železa. Nad takovou nerozumnou úsporou pak zaplakali. Když přišlo velké povětří, bralo písek v takovém množství, že odkrytý roh zůstal viset ve vzduchu, následkem čehož se takový dům zborčil. Dřevo se nepoužívalo, poněvadž se příliš zdražilo přivážením z velké dálky, za to však toho písku byla spousta a to zadarmo, jen za dovoz bylo třeba zaplatit. Tedy - každý kraj diktuje svoje životní podmínky.

Také naše životní úroveň se pomalu zlepšovala. Byl nám nabídnut nověpostavený domek se třemi světnicemi, což jsem rád přijal. Také v práci se situace zlepšila. Ze začátku byl Stoklásek vedoucím pracovní čety, kdežto já se Štefou jsme pracovali pod jeho velením. Jenda, který měl 15 let, pokrýval nasekanou trávou ten živý písek, aby se usadil. Po několika dnech jsem už kladl prkna k utvoření formy k položení okraje betonu ulice, což jmenovali cordon. Ježto Stoklásek měl spoustu jiné práce, proto jsem v jeho nepřítomnosti jej zastupoval jako vedoucí čety. Jelikož jsem byl vyučen zedníkem už v Evropě, ukázal jsem svoje schopnosti. Inženýr ruského původu (ještě za carské vlády) mne jmenoval vedoucím čety a to už definitivně, proto jsem jej požádal, aby způsob práce denní změnil na úkolovou, což mu Stoklásek nedoporučoval, jelikož práce nebude provedena prvotřídně. "Když práce nebude provedena prvotřídně, pak mu ji nepřijmu," odpověděl mu inženýr. Tímto gestem jsem vyhrál na celé čáře.

Zorganizoval jsem práci podle svého názoru, při čemž jsem přibral Jendu také do pracovní čety, neboť jeho pěkně urostlé tělo se vyrovnalo 18-letému. Dříve, když se pracovalo na 8 hodin za směnu, byl pracovní výkon 6 čtverečních metrů na osobu, tedy na 8 osob 48 metrů čtverečních. Když jsem si pak práci zdokonalil, ač nás bylo 6 mužů, také jsme dělali těch 48 metrů čtverečních. Když pak začala lázeňská sezóna a do nových lázní přicházeli ojedinelí hosté, dva mladíci mi utekli, takže jsem zůstali jenom čtyři, ale přece však jsme náš výkon drželi - totiž jako dříve těch 8 osob. Když mne pak nechal i ten jeden s omluvou, že bude vozit turisty ve své káře, což bylo zajisté lehčí zaměstnání, než se dřít na cementu, zůstali jsme jenom tři - moji chlapci a já s nimi, přesto však náš výkon jsme stále plnili, i když jenom jsme byli tři. Pak jsem si promluvil s inženýrem, aby nivel měřil více přesně, jakož i se šoférem, který jezdil s topadorou, kterého jsem požádal, aby nechal ten nivel také více přesně - na čez se výsledky brzy ukázaly. Písku bylo necháno jen přiměřené množství, takže nebylo potřeby přihazovat ani vyhazovat, čímž jsme neztráceli čas, což se projevilo vzrůstem vykonaných metrů. Náš výkon každodenně převyšoval 10 m délky na 6 metrů šířky, což značí 60 metrů čtverečních.

Pokračování

PANI HERMÍNA ONDRUŠOVÁ

ONDRUŠ A SYN

6533 W. Cermak Rd.

Berwyn, Ill. 60402

48. JUBILEJNÍ PRODEJ

Zdalipak si vzpomenete, jak jsme chodili v naší staré vlasti na jarmark. Zvláště selky, které kupovaly nádoby. Byly tam na rynku stánky se vším zbožím i ovocnářské budky, i husy, kuřata, tvaroh, máslo. Dále celé stučky grádlu a materiál všech barev. My jsme se těšili na ten jarmark.

Zde je to docela jiné, neboť se prodává zboží za poloviční ceny. Jsou to věci tovarů, které přestaly vyrábět. Takže, když nemáme všechny barvy, tak to jde za poloviční ceny. Krásné pokrývky, radost se na to dívat.

My vedeme pouze kvalitní zboží. Náš obchod má zboží prvotřídní kvality. Najdete zde záclony, deky, polštáře, příkrývky, draperie a různé zboží. Pracujeme na tom 2 týdny.

Těž chci pochválit Hlasatel, jak to krásně řídí. Podporujte tento časopis, vždyť je nás tolik Čechů, Moravanů a Slováků, kterých je málo bez práce, protože umí dobře pracovat. Jak můj syn Johnie a dcera Mickey všechno řídí. Mají velkou zkušenost v tomto oboru.

Dosud šijeme deky z vašeho peří i polštáře. Těž máme velký sklad hotových dek a polštářů.

Zdar a úspěch Hlasateli a všem čtenářům

přeje

rodina ONDRUŠOVÁ

František a Štěpán Latinovi
VÁS SRDEČNĚ ZVOU
na výborné česko-americké jídlo do restaurace

Old Prague

5928 W. CERMAK RD. CICERO Tel. 863-1106

OLD PRAGUE RESTAURANT a CAMELOT INN
(Býv. Blue Crest Motor Inn) Milwaukee, Wisc.
10900 W. BLUEMOUND RD. Tel. 258-0303

"Nemohu pomoci!"

Tato slova slyšíme každý den. Vyslovují je věřící i nevěřící, slavní i neslavní, mocní a pyšní tohoto světa, ale ubožáky, kteří potřebují naši pomoc, dohánějí často k zoufalství.

Pro naše poučení byla napsána tato příhoda, která se opravdu stala.

Jednou ve velmi bouřlivé noci slyšel mladý rybář v Neapoli při sténání a jekotu větru srdcervoucí volání o pomoc nedaleko svého domku, kde bydlel se svou matkou, jejíž byl jedináčkem. Vyběhl ven a tu našel na zemi ležeti muže, kterého lupiči smrtelně zranili. Vrahové byli již daleko. Rybář poklekl vedle umírajícího, aby mu - možno-li - přispěl k umírnění bolesti. Avšak všechna lidská pomoc byla již marna. Vtom přichvátala stráž a našla rybáře u dosud teplé mrtvoly. I zajásala, že se jí konečně podařilo dopadnout zločince, jak se stráž domnívala - při činu. Všechna ujišťování rybářova i jeho staříčké matky, která sem též přichvátala, nepomohla a ubohý mladý muž byl spoután a odveden. Podezření proti němu bylo tak velké a důkaz pravdy se zdál soudcům tak makavý, že nebylo potřebí s rybářem dělat žádných okolků. Stráž našla ho při mrtvole ještě teplé, vražda se tedy stala v té chvíli a rybář k dokázání nevinny své neměl jiných svědků, než svoji matku a ta nebyla jako matka ani za svědka předvolána. Ujišťování jeho o nevině se zdálo být lži a proto byl k smrti odsouzen. Matka jeho se snažila k soudu dostavit, ale že byla nezkušená a bez pomoci, přišla do soudní síně právě v tom okamžiku, když vynášen byl nad jejím synem rozsudek smrti. Poprava měla být provedena hned druhý den. Staříčká matka počala srdcelomně plakat a konečně se tázala soudců, zda-li není ještě pomoci, aby její syn byl zachráněn. Ti jí řekli, že jedině král může rozsudek soudu zrušit.

Ubohá matka byla hned rozhodnuta. Půjde ihned ke králi, padne mu k nohám a bude prosit o život svého syna. Avšak provést úmysl ten nebylo snadné, neboť ona nemohla hned předstoupit před krále a pak jí řekli, že musí přinést písemnou prosbu. Slunce se chýlilo již k západu, když stařenka, seč síly její stačily, zimničně chvějíc se na celém těle, našla písaře, který jí prosbu napsal. Potom v šleném chvatu doběhla do královského hradu, nebyla již před krále připuštěna, jelikož tento den neuděloval slyšení. Všecka zoufalá potácela se ubohá stařenka ze zámku. Došla konečně ke kostelu menších bratří a vstoupila do chrámu a padla na kolena před oltářem svätce Antonína. Matná záře voskovic ozařovala obraz světců. Stařenka plna bolesti a zoufalství zahleděla se na obraz, vypukla v pláč a hlasem srdce jímajícím zaúpěla modlitbu, ale vtom u dveří rachotil již kostelník klíči na znamení, že kostel zavře. Stařenka plna smrtelné úzkosti položila prosbu na oltář a zvolala: "Svatý Antoníne! Ty musíš dítě mé drahé zachránit!" Potěšena opustila pak chrám. Bylo deset hodin večer, když král neapolský ve své pracovně psal. Všechny služebníky své propustil, aby nerušeně se mohl práci věnovat. Pojednou bylo zaklepáno na dveře pracovny a vstoupil mladý františkán. Byl ve svém vzezření tak zmužilý a milý, že král byl jako okouzlen. Františkán pravil zvláštním hlasem: "Ráčíž prominouti, Vaše veličenstvo, že v tak pozdní hodině vyrušuji: Záležitost pro kterou přicházím, jest velice pilná a není odkladu, neboť záleží tu na životě člověka." "Rci, bratře," pravil král, "co

mám činit?" "Vaše veličenstvo podepsalo dnes večer rozsudek smrti nad mladým rybářem, jenž včera byl při mrtvole zavražděného. Všechno nasvědčovalo tomu, že rybář je vrahem."

"Nemohu pomoci," odpověděl král, "neboť bylo vyhověno spravedlnosti a zákonu. Nemohu ničeho změnit, aniž míti za to, že odsouzenec jest nevinen:"

"Že je můj chráněncem nevinen," pokračoval neznámý, "za to mohu ručit. Poznovu prosím Vaše veličenstvo, ráčíž na tento papír připsat několik slov, jimiž by byl odsouzenec osvobozen." Slova ta pronesl mnich tak určitě a tak přesvědčivě, že král nebyl schopen odepřít.

Král vzal péro a chtěl již psát, oč byl žádán. Avšak ještě se tázal: "Odkud přicházíte, bratře?" "Z kláštera menších bratří řádu sv. Františka, zvaných řádem sv. Vavřince, Vaše veličenstvo!" "A kdybych i prosbu podepsal," pravil král, "je již pozdě, neboť není možno více doručit tento spis na příslušné místo, neboť poprava bude za úsvitu dne vykonána!" "Ovšem, čas je již krátký, ale o provedení osvobození chci se sám postarat," pravil františkán. "Prosím, Vaše veličenstvo, jen podepsati osvobození sem na toto místo!" Při těchto slovech ukázal mnich na prázdné místo. Sotva král tak učinil, františkán několika slovy poděkoval a vzdálil se.

Neobyčejný, zvláštní zjev františkána měl nevýslovný účinek na krále. Zůstal chvíli mlčky stát a pak se sám sebe tázal: "Jak mohl v tuto pozdní hodinu sem vejít?" Zavolal komorníka, aby se ho otázal, kdo k němu mnicha pustil. Avšak ani komorník ani kdo jiný v zámku mnicha neviděl. I rozkázal král mnicha hledati, avšak nebylo po něm ani potuchy. I umínil si král, že zítra pojedje do kláštera menších bratří, aby zvěděl, který mnich byl u něho a vymohl osvobození k smrti odsouzeného rybáře.

Popraviště, na němž měl rybář zemřít, bylo již připraveno. Ubohý rybář v žaláři očekával již příchod kata, ale dveře se otevřely a místo mistrapopravčího vstoupil sem královský úředník, aby odsouzenému oznámil, že je mu dána milost. Mladému rybáři byl nejen darován život, ale mohl se ihned vrátit ke své matce.

Když se státní nadvládní probudil, našel na stolku u postele od krále podepsanou milost pro rybáře, která byla opatřena datem dne včerejšího. Domníval se, že sluha večer zapomněl mu oznámit, že spis ten byl včera doručen do jeho bytu. Avšak byl již nejvyšší čas, měl-li být rybář zachráněn, neboť počalo již svítat. Hbitě vyskočil nadvládní z lůžka a pádil, aby nepřišel pozdě. Jak již známo, nebylo mu potřebí spěchat.

Ještě téhož dne přišel král do kláštera "Menších bratří". Dal svolati všechny mnichy do refektáře a tázal se kvardiána, který mnich předešlé noci u něho byl. Kvardián byl udiven, neboť nevěděl, že by někdo v noci klášter opustil. Když král mezi mnichy

Pokračování na str. 26

21. června 1621

byla poprava 27 českých pánů na Staroměstském náměstí v Praze.

22. června 1503

byl dostavěn Karlův kamenný most přes Vltavu. Císař Karel IV. jej založil a začalo se se stavbou v létě 1358. Byl stavěn 145 let.

LÉTO
JE TADY

**MARINA TAKY
NEJLEPŠÍ
PERMANENTS**

MARINA'S Beauty salon
Home of the finest
permanent waving
formerly at
26th St. and Hamlin
Visit Marina's new salon
6234 Cermak Rd.
Berwyn, Ill.
GU 4-1118

CO-OPERATIVE FEDERAL VÝPOMOCNÝ SPOLEK

19. Oznamujeme našim vkladatelům, že počínaje 1. červnem všechny vklady u nás budou vedené na nejmodernějším stroji "computer". Každá vkladní knížka anebo certifikát bude mít nové delší číslo, ale jinak vše bude vedené dle starého způsobu.

Úroky na vklady budou počítány denně a budou vypláceny čtvrtletně. Následkem toho vklady uložené do 10. dne v měsíci budou účtovány jako by byly uloženy od začátku léta.

Zvětšený počet nových vkladatelů a množství práce s udržováním všech účtů uspišilo tuto změnu. Budeme mocí lépe sloužit vašim zájmům s tímto novým zařízením. Jenom žádáme, abyste byli trpěliví od začátku, než si všichni přivykneme na tento nový způsob obchodování.

CO-OPERATIVE FEDERAL SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION

Obchodujte zde, kde sloužíme vašim
nejlepším zájmům.

3821 W. 26th STREET 6125 S. CASS AVENUE
CHICAGO, ILL. 60623 WESTMONT, ILL. 60559
CH. 521-3270 Telefony: Westmont 963-9500

NOVÁ ZASOBA

z Československa právě došla.

Pravé české granáty, nové vzory - velký výběr.

Panenko v krojích, moravské, české, slovenské - též páry (hoch a děvče) z "Prodané nevěsty" a jiné.

Keramika česká, moravská a slovenská, křišťálové sklo - seznam zašleme na požádání.

Kuchyňské potřeby, čaje, byliny, kuchařské knihy, importované sušené hříbky (dva druhy), české knihy, slovníky a učebnice, šátky na hlavu, kapesníky, pentle na kroje, československé vlajky, čokoládové kafičko s rumovou příchutí, různé jiné sladkosti a mnohé jiné.

Mlýnky na mák, imp. z Československa, \$24.50, poštou \$27.50

Kráječe knedlíků, imp. z Československa, \$9.50, poštou \$11.50.

Přijďte si k nám prohlédnout velký výběr jedinečného zboží.

RÁDI VÁS UVIDÍME.

Zákazníky z Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zaplatili
a 6 c více na státní daň

Tuzex

Zálky a peněžní poukázky vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně. Též vyplácení fondů-trustů pozůstalosti příbuzným v Československu bez srážek.

F. PANCNER, Inc.
Importér a zástupce Tuzexu, Artle,
Unicopu a jiných čs. podniků
6514 West Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402
tel.: 484-3459

The Czech National Chapel in Washington, D. C.

Olga Kopecka and T. Stehlik

The National Shrine of Our Lady of the Immaculate Conception is in the U. S. capital in Washington. The shrine consists of seven national chapels, and at the end of June there will be an eight one: the Czech National Chapel dedicated to Our Lady of Hostyn and in honor of Bohemian - born American Bishop John Nepomucene Neumann, the first canonized U. S. male saint.

The idea to build this chapel arose in 1977, the year of John Nepomucene Neumann's elevation to sainthood. With financial contributions collected among fellow countrymen in the United States and Europe this idea could be realized, and, therefore, the chapel is truly "national". It is designated to symbolize the spiritual connection between the old and new homeland, and at the same time to express the gratitude of the Czechs living in America for the freedom to practice religion in this country.

Most of the people in Czechoslovakia belonging to the younger generation may not know that the pilgrimage place, Hostyn, has for a long time belonged to the most sacred ones in Moravia. Hostyn is a mountain and a cliff in the Moravian Beskyds beneath which the Hana Plain spreads. No wonder that a long time ago people from the surrounding area found here a refuge from their enemies. This seems to be documented by the remains of a former castle or is based on legend. One of the best known legends about the so-called "Hostyn miracle" dates back to the times of the Tartar invasion of Moravia in the thirteenth century. According to the legend a few Czech and Moravian defenders were surrounded on the Hostyn by a large number of Mongolian soldiers. In the last moment they were allegedly rescued through a miracle. Our Lady appeared in a storm and forced the Tartar army to retreat. Since then the Moravians revere Our Lady of Hostyn, and she is their protector against the danger from the East.

In addition to the original chapel a beautiful shrine was built in the first half of the eighteenth century. It was, however, destroyed in 1787 during the reign of Emperor Joseph II. Nevertheless worshippers continued their pilgrimages, and in 1845 the shrine was restored after the necessary material means for this purpose had been collected among the believers.

Anyone who has had the occasion to visit Hostyn will never forget this moving experience. Even during communist rule the pilgrims stream here, some in national costume, across the beautiful woods to participate in the masses taking place at the shrine with the statue of Our Lady having lightning flashing from her hand against the enemies of the Czech lands. . .

The statue of Our Lady with the lightening will be also placed in the new chapel of Our Lady of Hostyn at the National Shrine of Our Lady of the Immaculate Conception in Washington, D. C. In the chapel will also stand a statue of St. John Nepomucene Neumann.

John Nepomucene Neumann was born in Prachatice on March 28, 1811. He graduated from the seminary of Ceske Budejovice, and after his ordination he decided on a missionary career in the United States. After his arrival in America in 1836 he preached to the Indians and immigrants who were located around the Great Lakes. Later he became a member of the Redemptorists' Order and continued in his missionary career. He built churches, founded parochial schools, and created educational and financial support systems for them. These became the basis for the modern catholic schools in North America. As Bishop of Philadelphia he was responsible for the creation of several hospitals and orphanages, and founded the Congregation of the Sisterhood of the Third Order of St. Francis which was to maintain them.

In the year 1960, on the occasion of the centennial anniversary of his death, Bishop Neumann was honored by the legislature of the state of Pennsylvania for his outstanding services as one of the pioneers and founders of the Catholic educational system in the United States. In the year 1963 John Nepomucene Neumann was beatified and in 1977 raised to sainthood.

Since St. John Nepomucene Neumann was a noted confessor and also because his baptismal name was that of St. John Nepomucky, who is honored by the Catholic Church as the patron of the seal of confession, the Czech National Chapel at the National Shrine in Washington will be known as "The Confession Chapel".

At this point we would like to say something about the interior decore of the chapel. Besides the already mentioned statues of Our

Americký svatý, Jene z Nepomuku, drž nad našim Svatým otcem a našim prezidentem ruku. Přimlouvej se spolu s našimi svatými českého nebe u Boha o dar ochrany a síly, aby v této dějinné době jejich statečnost a příklad znamenaly plnou svobodu lidských práv na celém světě. Jak v litanii k českým patronům se modlíme:

Prosíme Tě, uslyš nás!

PILÍŘE SVOBODY

Libor Brom

V současném hrůzném světě revoluce, teroru a komunismu naše národy jsou neochvějně.

Jsou zakotveny v hluboké tisícileté kultuře - ve víře, naději a lásce - jež přinesl na svět náš Spasitel Ježíš Kristus.

Jsou posvěceny věčným duchem národních světců - dobrem, pokorou a čistotou - jak je představuje památka svatého Jana Nepomuka Neumanna, biskupa z Filadelfie, prvního světce Ameriky, pocházejícího z Prachatic v Čechách.

Jsou zaniceny neporazitelným duchem všech mravních lidí světa - pravdou, moudrostí a srdnatostí -

které tak velkolepě v modlitbách a činech slučuje osoba našeho bratra Poláka a Svatého Otce - Jan Pavel II.

Jsou provázány bojovým duchem jedinečné americké demokracie - domova všech národů, ras a zájmů, bašty vrcholné svobody, spravedlnosti a blahobytu - jež zastupuje prezident Spojených států Ronald Reagan.

Za takových vzácných okolností, přes všechny nepřístojnosti světa - vpravdě osvícen velkými duchy minulosti a povznesen skvělými příklady přítomnosti - pilířem svobody se stává každý z nás.

Hlavy vzhůru, bratři a sestry v Kristu!

"Nemohu pomoci! ...

nemohl svého návštěvníka poznati a žádný se nechtěl přiznat, dal přivést matku rybářovu, aby pověděla, kterému z mnichů dala prosbu za osvobození svého syna. Než mohla být matka přivedena, zůstal král v klášteře a bavit se prohlížením památek. Když přišel do kostela a spatřil na jednom oltáři obraz sv. Antonína, zůstal jako ohromen stát a ukazuje na obraz světce zvolal: "Tento byl u mě! Tento byl u mě!" "Račte odpustit, Vaše veličenstvo," odpověděl kvardian, "ten zde na tomto obraze sv. Antonín, ten není v moci mé poslušnosti!"

Když se o tom dovědělo město Neapol, byl světec Antonín zvolen za ochránce města, jímž je až dodnes.

Páter F. B. Vaněk

Čas

Vždycky když slyším: "nemám čas", "mám čas", "udělám si čas" a jiné formulace vlastnictví času, jakoby mě tahal za uši nebo něco takového.

Vždyť je to vlastně nesmysl.

"Nemít čas" by ještě neslo stopy jakési logičnosti, jen kdyby byl možný opak. Čas totiž nelze mít.

"Mít" znamená něco uchopit, držet, nebo vstřít do kapsy, zamykat a ukazovat. Je ale možné něco podobného činit se sluncem, měsícem, hvězdami, zeměkouli, rovníkem, věčností, minulostí, přítomností, budoucností a třeba jen jedním ze dvou futur? S těmi primárními náležitostmi času? Vy máte doma dávnověk na polici nebo ve skříni? - To se jen tak říká, že čas plyne, čas míjí, neměl jsem čas, až budu mít čas - ale nic se neděje. Nemůže se dát, protože kdo vzdychá po čase a odkládá práci, až ho bude mít, nikdy nic neudělá. Čas nemůžeme prostě mít.

Jedinec má v životě samé povinnosti a záležitosti především na jeho šikovnosti, jak se jich zhostí. Teprve splnění manuálních i mozkových úkolů umožňuje člověku "udělat si volno", "oddechnout si", "vyšájit půlhodinku" "vyrazit někam", jet na dovolenou, nebo jít k zubaři. Ale povinnosti musí splnit, ať se mu chce či nechce; na světě už je to tak důmyslně zařízeno.

Když vám někdo řekne, že si udělá čas a přijde vás navštívit, nevěřte mu. Je to plácal, mluvká, kuba. Neboť se domnívá, že čas si může uvít jako věneček z pampelišek, nebo ho uhňácet z hlíny, vytesat z kamene a třeba nacpat do střívek jako pressvuřt. Nemůže, to je jasné, jelikož by zasahoval Pánu Bohu do řemesla a to není tak einfach, abych to řekl srozumitelně česky.

K výrobě času je třeba kosmických těles, světla, rychlosti, příložníku a kružítka, všemohoucnosti a kdo ví čeho ještě, neboť čas je nekonečnou homotradou. Dláždili ji brontosaurus s opicemi, neandrtálec, po nich pak člověk rozumný, snad jediný rozumný, protože pak přišli další bez rozumu; Assyřané, Peršané, faraoni, Řekové, Římané, otroci, Kolumbus, Edison a Einstein. A ještě Babinský a Greta Garbo.

Všichni se jednou proměníme v kameny mozaiky, aby po nás šlapaly zase naše děti a jejich děti a všechny příští generace, kolik jich bude per omnia saecula saeculum.

Průvodcem času je Bůh, stvořivší nezbytné potřeby, bez nich bychom nemohli čas utrácet, mařit, probendit, využívat, zkracovat, prodlužovat, měřit a všelijak jinak s ním nakládat jako s věcí sobě vlastní.

Kdepak bychom byli se svým rozumem bez slunce s jeho světlem a teplem; co bychom si počali bez ukazováčku na zdi paláce, nebo v zahradníkově písku? Slunce je kritériem matematiky vysokoškolské, rychlost zeměkoule spadá do sféry ještě středoškolské a součty kamenů do obecné.

Jediným subdodavatelem elementů pro čas jsou např. hvězdy, pověstní to výrobci neuvěřitelně přesných azimutů. Další je přece pohyb, který umožnil vůbec výpočty, aby mohli být lidé zmateni. Kdyby vše stálo na jednom místě, jako dneska věšíme stationární družice, nikomu by to nebylo problémem. Takhle je to učenější. Celý věk jsme se z toho zmatku dostávali a ještě bylo nutno sem tam někoho upálit.

Čas sám o sobě klademe do příhrádky takových větších věcí jako je třeba moře, oběživo, prostor, dálka, blbost... no mezi věci, které tak těžko postihujeme.

Čas má své výsady, kterými se nemůže prokázat nic na světě. Hned takové zvolání "o tempora, o mores". Slyšeli jste už volat třebas "ó kniho, ó nesmysle!" Ne, jistě ne. Tu poctu prokazujeme jenom času.

Není bez zajímavosti, že se často v souvislosti s časem vyskytuje pojem předbíhání, zaostávání a podobně. Ale nanejvýš zajímavé je, že člověk nikdy nebyl předstižen časem. Člověk vždycky čas předběhl nebo propásl. Čas si jde svojí vymezenou cestou v pravidelných intervalech a shovívavě pozoruje trojčícího pána vesmíru. Člověk se svým předbíháním, nebo zpoždováním musí připadat otci času jako nevycválaný hřebec, vždy donucený počkat na vůz, až ho dojede. Jak to dělá kuň předstižený vozem, nevím.

Přirovnávat čas k něčemu je tuze obtížné. Hledal jsem podle zákona kontradikce, našel však jednu jedinou možnost. Hleďte na zajímavou paralelu: hmota - čas. Pro snazší pochopení a pro přehlednost pokusil jsem se sestavit jakousi tabulku souběžných hodnot. Vypadá následovně:

vteřina		atom
minuta		molekula
hodina		kilo
den		cent
měsíc		tuna
rok		tucet tun
století		veletucet tun
epocha		geologické útvary
věčnost		magma

Z čehož by vyplývalo, že všechno ve vesmíru má svoji protihodnotu. Namítnete, že atom hmoty již byl rozbit, že fyzika zná mnohem menší částice. Nuže, čas je daleko chytřejší. Ten starý filuta vzešlý všemohoucností, skrývá v sobě i atribut vševědoucnosti a předpokládá rozbití atomu, neboť má ještě v zásobě desetiny, setiny, tisíciny a miliontiny vteřiny. Takže, troufne-li si kdo objevovat a rozbíjet to dosud nejmenší na ještě menší, na čas si rozhodně nepřijde. Pole lidské působnosti je stále velmi rozsáhlé. Není radno pustit ze zřetele, že čas má v zásobě proti hmotě ještě rozsáhlou škálu pojmů, jako evidenčnost, nesmrtnost, dobu, posloupnost, neodvislost a podobně, kterými se ovšem hmota nemůže pochlubit s takovou nonchalancí. Čas dávno ještě neodkryl všechny své trumfy. Člověku bude po věky mnoho k objevení.

Ze srovnávání času s hmotou vyplývá ještě jedna nevědění pravda. Totiž, že sdělení jednoho celku je připodobněno členění jiného, že jsou si podobny, že mají do jisté míry shodné zákony. Že jsou jako dva obrazy jednoho malířského rukopisu. Tedy že i hmota a čas mají jednoho průvodce, jehož příkazy poslušně plní, jako obrazy na stěně nenechají nikoho v pochybnosti o Murillovi. To se pozná. I kriminalista určuje podle vyštípnutého rámu pachatele, archeolog dle kladení kamene dobu stavby. Obdobně člověk objevuje podle zákonů kosmu Boha.

J. Herman

Chladná srdce

Chlad nemá asi nikdo z nás moc rád. Chlad, nikoliv chládek stinné zahrady, který nás zvláště za horkého léta láká a je nám docela milý. Známe chlad ročních dob: vhlký

chlad předjaří, chlad po letní bouři, lezavý chlad sychravého podzimu, chlad zimního rána, chlad večerní, který nás z lavičky v parku zahání domů. Z chladu zámecké komnaty nebo sklepení, kde nám naskočí "husí kůže", spěcháme, bojíme

se přechlazení. Chlad chrámu přijímáme samozřejmě, zvláště uchvátí-li nás svou nádherou a jsme-li hluboce ponořeni do modlitby.

Daleko chladnější je chlad lidský. Z chladu nám blízkého člověka je úzko a přemýšlíme o něm se stálou otázkou: Proč? Známe chladnou úvahu, chladné odhodlání i chladně vykonaný čin, ať již dobrý nebo špatný. Je chlad v pohledu, ve tváři, chlad kolem nás i v nás, nevíme ani odkud se vzal, mrzí nás a rádi se ho zbavujeme. Přepadá nás chlad opuštěnosti, chlad ciziny, ale i chlad domova, před nímž prcháme mezi lidi; snad někoho potkáme, snad tam někde nějak na ten chlad domova zapomeneme. Je někdy chladné sbohem a také chladné setkání. Někdo má též chladnou řeč a chladné srdce - chlad nejchladnější.

Mnohdy přece stačí vcelku nepatrná služba spolubližnímu - umět rozdávat kapky rosy - úsměv pomoci bez hořkosti; v pravou chvíli vhodně podaná ruka podpory, přátelský rozhovor pochopení prolomí chlad, led v srdci taje... Jedině obohacujícím dáváním člověk získává možnost také dostávat. Mít srdce na dlani je přes velké riziko, které to s sebou nese vždycky o poznání lepší než nosit na tváři masku chladu. I vlídná slova jak teplý čaj srdce člověka zahřejí. Emma Jarošová

The Czech National Chapel...

Lady of Hostyn and St. John Nepomucene Neumann there are also massive wall mosaics: one of the famed Infant of Prague and the other of St. Wenceslaus. On the supporting columns are affixed bronze reliefs depicting the 12 principal saints of Czechoslovakia. Above the altar are engraved the following words in Czech appealing to Our Lady: "Remain a Mother to Your People." One of the columns contains a relic of St. John Nepomucene Neumann, and on the wall to the right of the entrance inside the chapel is attached a marble plaque which was blessed by Pope John Paul II in 1979. The plaque holds three containers of soil from three places in Czechoslovakia - from the Shrine of Our Lady of Hostyn, from the birthplace of St. John Nepomucene Neumann, and from the crypt under the Chapel of St. Wenceslaus in St. Vitus Cathedral in Prague.

The three-day celebrations culminating with the beatification of the Czech National Chapel in Washington will be held, as already mentioned, from June 24 to 26. Among the honored guests will be Frantisek Cardinal Tomasek, Archbishop of Prague. President Reagan has been invited as the guest speaker at a formal banquet. He will receive the first St. John Neumann Award. This significant national and spiritual event will certainly be a welcome opportunity for many fellow countrymen from the whole world for coming to the shrine dedicated to Our Lady, the protectress of human rights and religious freedom.

Praha krásná, město rozkvetlých straní - kdy budeš zase svobodná?

Královno sirá,
krásky plná, slávou
i kletbou bohatá,
veliká v zápasech,
větší svou pýchou
v porobě
spravedlnost dějin
trhá květy
vítězného míru
na čelo Tobě.

Jaroslav Hilbert

Největší americký chrám: Národní svatyně Neposkvrněného početí Panny Marie nad hlavním městem Spojených států ve Washingtoně, která patří všemu americkému lidu. V jedné z největších kaplí bude na trvalé časy české nebe.

Sen čs. exilu

14. listopadu 1977 se ve Washingtoně úředně ustavil výkonný výbor a sbor důvěrníků na zbudování České kaple při Národní svatyni Neposkvrněného početí, která se nyní stává skutkem. Bude tedy na místě tlumočit, co o tom říká zvukový pásek. Tehdy bývalý poslanec čs. Národního shromáždění Eduard Fusek sen čs. exilu nastínil takto:

"Vaše milosti, pane biskupe, vážení otcové, dámy a pánové:

Mám velkou radost z dnešního večera, ani vám to nemohu říci slovy jakou. Vždyť jsem tady chodil, těmito místy více než deset roků jako technický ředitel a byl jsem tím u zrodu celé svatyně. Účastnil jsem se všech velikých slavností všeho, co se zde dělo, nebylo toho málo. Radoval jsem se z podnětů národů, které v úctě k Panně Marii postavili své kaple, ale národ, k němuž patřím celým srdcem, národ Čechů, scházel - jeho kaple nebyla a já marně od roku 1963 se vším úsilím, nevynechávaje jednu příležitost, přicházel znova a znova s iniciativou Českou kapli ve svatyni

Místopředseda výkonného výboru pro zbudování kaple ve Washingtoně, bývalý poslanec Eduard Fusek,

postavit.

A dnes, kdy stojím zde před vámi, před českými exulanty, kteří jsou určeni, aby se sen českého katolického exilu stal skutkem, nemohu v úvodu řeči své nevzpomenout, že nebýt pochopení našeho zde přítomného pana biskupa Jana Mořkovského, který vřídlně a se zájmem přijal mou iniciativní myšlenku postavit Českou kapli, nebyli bychom zde přítomni této slavnostní příležitosti. Jemu, našemu nejvyššímu církevnímu hodnostáři ve Spojených státech, patří mně vyslovit dík nejupřímnější za porozumění, záštitu a souhlas, že vzal na sebe obětavě stát v čele akce stavby České kaple - jako náš prezident.

Ne jinak vyslovuji také dík našemu drahému otci prof. dr. Ludvíku Němcovi, že i on - když jsem se na něj obrátil, aby jako zkušený organizátor přijal místo předsednické ve výboru pro stavbu České kaple, že se ochotně úkolu ujal.

Panem biskupem Mořkovským a otcem dr. Němcem máme obsazena vedoucí místa a formálně navrhuji, abyste rozhodnutí o obsazení těchto míst dnes schválili spolu se schválením výkonného výboru pro stavbu kaple a členy Bord of Trustees. . ."